

Evangeliom swětego Mathejusa.

1. Staw.

Kriftusowa šlachta, podjěše, mě a narod.

1. Te knigły togo narodu Jefom Krifta, togo syna Dabita, togo syna Habrahama.
2. Habraham špłóži Ifaka. Ifak špłóži Jakuba. Jakub špłóži Judasa a jogo bratšow.
3. Judas špłóži Fareca a Caru f teje Tamary. Farec špłóži Efroma. Efrom špłóži Arama.
4. Aram špłóži Aminadaba. Aminadab špłóži Naasona. Naason špłóži Salmona.
5. Salmon špłóži Boasa f teje Rahaby. Boas špłóži Obeda f teje Ruty. Obed špłóži Jese.
6. Jese špłóži Dabita, togo krala. Dabit, ten kral, špłóži Salomona f teje Uriasoweje žony.
7. Salomon špłóži Roboama. Roboam špłóži Abiasa. Abias špłóži Asa.
8. Asa špłóži Jofafata. Jofafat špłóži Jorama. Joram špłóži Ociasa.
9. Ocias špłóži Jotama. Jotam špłóži Achasa. Achas špłóži Ecechiasa.
10. Ecechias špłóži Manasesa. Manases špłóži Amona. Amon špłóži Jofiasa.
11. Jofias špłóži Jechoniasa a jogo bratšow hokoło togo casa togo Babylońlkego popajžeńftwa.
12. Po tom Babylońlkem popajžeńftwu špłóži Jechonias Salatiela. Salatiel špłóži Corobabela.
13. Corobabel špłóži Abiuda. Abiud špłóži Eliachima. Eliachim špłóži Acora.
14. Acor špłóži Sadocha. Sadoch špłóži Achima. Achim špłóži Eliuda.
15. Eliud špłóži Eleacara. Eleacar špłóži Matana. Matan špłóži Jakuba.
16. Jakub špłóži Jofepa, Marijinego muža, f kotarejež se jo naroził Jefus, poměňony Kriftus.
17. Šykných togodla rodow wot Habrahama až k Dabitoju jo šternafčo; a wot Dabita až do togo Babylońlkego popajžeńftwa jo šternafčo; a wot togo Babylońlkego popajžeńftwa až ku Kriftusu jo šternafčo rodow.
18. Ten Jefu Kriftusowy narod pak tak se štanu. Gaž Maria, jogo maš, Jofepoju šlubjona běšo, perwej něžli gromadu pšizoštej, bu wona samodruga namakana wot togo swětego Ducha.
19. Jofep pak, jeje muž, běšo pšawy, a něksěšo ju do sromoty štarecyš, myslašo se pak kšajžu ju špušćiš.
20. Gaž won pak se tak myslašo, glědaj, ga šjawi se jomu ten jańžel togo Kněfa we sni, a žašo: Jofep, Dabitowy syn, něboj se, Mariju, twoju žeńtku, k sebe feš, pšeto to we nej špłózone jo wot togo swětego Ducha.
21. Wona bužo pak syna poroziš, togo mě derbiš Jefus nařac, pšeto won bužo swoj lud šbožny hucyniš wot jich grěchow.
22. To pak šykno se štało jo, aby se doložniło, což ten Kněš gronił jo pšes togo profeta, kotaryž žejo:
23. Glědaj, kněžna bužo samodruga, a syna poroziš, a woni budu jogo poměniš Imanuel, to jo hukładane: Bog f nami.
24. Gaž pak Jofep fe špaňa wotcuše, cyňašo won, ako jomu togo Kněfa jańžel pšikafał běšo, a wefe swoju žeńtku k sebe.
25. A něhufna ju, až wona poroži swojogo syna, togo šerwoporožonego, a nařace jogo mě Jefus.

2. Staw.

Mudre f jutšnje šemje. Hubegaňe do Hegyptojlkeje. Herodes husměřšijo Betlehemlke žiši. Jefus we Nacareše.

1. Gaž pak Jefus se běšo naroził we Betleheme Žydojlskeje šemje, we tom casu togo krala Herodesa, glědaj, ga pšizochu mudre f jutšnje šemje do Jerufalema,
2. A žachu: žoga jo ten narožony Žydojlski kral? Pšeto my smy jogo gwěsdu wizeli we jutšu, a smy pšišli, jomu se modlit.
3. Gaž to Herodes, ten kral, šlyšašo, flěka won se, a f nim to cele Jerufalem.

4. A da s̄gromažiś šyknych hušych měršnikow a pismahuconych togo ludu, a huŕgońowašo wot nich, žoby Kriřtus se derbeł narožiś.
5. Woni žachu pak k ņomu: we Betlehemě Źydojſkeje ſemje, pseto tak jo pisane pśes togo profeta:
6. A ty Betlehem, Źydojſka ſemja, ņejśy nikak to nej്മ်း mjaſy tymi wěrchami Juda, pseto f tebe derbi mě pśiś ten wěrch, kenž moj Ifraellki lud pač bužo.
7. Tegdy powoła Herodes tych mudrych potajmńe, a huŕgoni pilńe wot nich, we kotarem casu ta gwěsda se ſjawiła była.
8. A pośła jich do Betlehema, a žašo: žijšo tam a pšaajšo pilńe fa tym žišetkom, a gaž wy jo namakašo, ga powěřco mě jo ſasej, aby ja tež pśiducy se jomu pśemodlił.
9. Gaž woni něto togo krala słyšali běchu, žěchu woni tam. A lej, ta gwěsda, kotaruž we jutšu wiželi běchu, žěšo předk nich tam, až pśiže a f wěrchu ſtanu, žož to žišetko běšo.
10. Gaž woni pak tu gwěsdu wižechu, ſwjaselichu se wělgin.
11. A žěchu do togo domu, a namakachu to žišetko f Mariju, jogo mašeru, a modlachu se jomu dołoj padńece, a wotworichu swoje pokłady, a podarichu jomu floto, woruch a marhu.
12. A Bog napomina jich we sni, aby se naſpet ņerošili k Herodesoju, a woni žěchu po drugej drofe ſasej do swojeje ſemice.
13. Gaž woni pak pšejc šli běchu, glědaj, ga ſjawi se jańžel togo Kněfa Joſepoju we sni, a žašo: ſtań gorej, a wes to žišetko a jogo maś k sebe, a hubegaj do Hegyptojſkeje ſemje a wołtań tam, až ja tebe jo powěžeju, pseto Herodes bužo to žišetko pytaś, aby jo huśmeršił.
14. A won ſtanu, wefe to žišetko a jogo maś k sebe nocy, a huřtupi do Hegyptojſkeje ſemje.
15. A běšo tam až po Herodesowej smerši, aby dopońone hordowało to grońone wot togo Kněfa pśes togo profeta, kenž žejo: f Hegyptojſkeje som ja mojogo syna wołał.
16. Gaž něto Herodes wižešo, až wot tych mudrych hobtońony běšo, rosgniwa won se wělgin, pośła wen, a da huśmeršiś šykne žiři we Betlehemě a wew šyknych jogo mrokach, kenž běchu dwělětne a młodše, fa tym casom, kenž won wot tych mudrych pilne huŕgonił běšo.
17. Tegdy jo dopońone, což pśes togo profeta Jeremiasa grońone jo, kotaryž žejo:
18. Rame jo głos słyšany wěle lkjaržby, płaca a huša; Rahel hopłaka swoje žiři, a ņekšěšo se daś trořtowaś, dokulaž woni wěcej ņejśu.
19. Gaž pak Herodes běšo ſamrěł, lej, ga ſjawi se jańžel togo Kněfa Joſepoju we sni we Hegyptojſkej, a žašo:
20. Stań, welfmij to žišetko a jogo maś k sebe, a žij do teje ſemje Ifrael; pseto te su ſamrěli, kotarež togo žišetka žyweńe pytachu.
21. A won ſtanu, wefe to žišetko a jogo maś k sebe, a pśiže do ſemje Ifrael.
22. Gaž won pak słyšašo, až Archelaus we Źydojſkej ſemi kral běšo, měřto swojogo nana Herodesa, bojašo won se tam hyś, ale we cowańu bu won napominany wot Boga, a huřtupi do tych ſtronow Galilejſkeje ſemje.
23. A pśiže a bydlašo we měřce f měńom Nacaret, aby dopońone hordowało, což jo grońone pśes tych profetow: jomu budu Nacareńki groniś.

3. Staw.

Kriřtus wot Jana dupjony.

1. We tych samych dńach pak pśiže Jan, ten dupjař, a pńatkowašo we tej Źydojſkej puřćinie,
2. A žašo: cyńšo pokutu, pseto to ņebjalke kralejřtvo jo se pśibližało.
3. Pseto won jo ten, wot kotaregož grońone jo wot Jeſaiasa, togo profeta, kenž žejo: głos wołajucego jo we puřćinie: pśigotujšo tu drogu togo Kněfa, hucyńšo rowne jogo ľćaški.
4. Won pak, Jan, mejašo swoju draftwu wot kamelowych řosow, a kožany pas hokoło swojeju lařwowu; jogo caroba pak běchu ľkocki a polłki mjod.
5. Tegdy žěšo k ņomu wen Jeruřalem a ta ceła Źydojſka ſemja, a šykne hokołne kraje pśi Jordanu.

6. A dachu se dupiš wot nogo we Jordańe, a pońnachu swoje grěchy.
7. Gaž won pak wizešo wele Farifejařow a Saducejařow k swojomu dupeńu psiducy, žašo won k nim: wy fmijowe rody, chtoga wam jo pokafał, tomu psichodnemu gniwu hubegnuš?
8. Togodla cyńšo dołtojne płody teje pokuty.
9. A nedajšo sebe se sdaš, aby kšeli psi sebe groniš: my mamy Habrahama fa wošca; pseto ja wam žeju, až Bog možo f tych kameńow Habrahamoju žiši lbužiš.
10. Ssekera pak jo južo ku kofeńu tych bomow psiložona; kuždy bom togodla, kenž dobry płod nepsinašo, bužo podrubany a do hogńa chyšony.
11. Ja was defe dupim f wodu k pokuše; ten fa mnu psiducy pak jo mocnejšy, nežli ja, kotaregož creje nosyš ja dołtojny nejsom; ten bužo was dupiš f tym swětym Duchom a f hogńom.
12. Kotaregož łopata jo we jogo ruce, a won bužo swoje tła hucyfčiš, a swoju pšenicu do swojeje brožńe fgromažiš, te plowy pak spališ f hogńom, kenž nikul nefgasńo.
13. Tegdy psizje Jefus f Galilejkeje psi Jordańe k Janoju, aby se wot nogo dał dupiš.
14. Ale Jan jomu welgin hoborašo, a žašo: mě jo třoba, aby ja se dał wot tebe dupiš, a ty psizoš ku mńo?
15. Jefus pak wotgroni, a žašo k nomu: daši ten ras tak se stańo, pseto tak nam słuša, šyknu pšawdołc dopolniš. Tegdy won jo jomu psiwda.
16. A gaž Jefus dupjony běšo, stupi won ned wen f teje wody, a lej, te nobja se jomu wotworichu, a Jan wizešo togo Božego Ducha dołoj stupecego ako gołubja, a na nogo psiducego.
17. A glědaj, glos f nobja žašo: ten jo moj syn, ten lubowany, we kotaremž ja dobre spodobańe mam.

4. Staw.

Jefus wot carta spytowany, pšebuwa we Kapernaumě, powołajo swoje hukniki, fachopijo hucyš a gojš.

1. Tegdy bu Jefus wot Božego Ducha do pułčiny wěžony, aby wot togo carta spytowany hordował.
2. A gaž won se běšo styržalca dnow a styržalca nocow spošił, bu won głodny.
3. A ten spytowalnik psistupi k nomu, a žašo: syli ty Božy syn, ga řaknij, až te kameńe klěb horduju.
4. Won pak wotgroni, a žašo: wono ftoj pisane: cłowek njejo žywy wot samego klěba, ale wot kuždego słowa, kenž pšes te Bože hufta žo.
5. Tegdy wefe jogo ten cart fe sobu do togo swětego měfta, a stawi jogo na togo templa werch,
6. A žašo k nomu: syli ty Božy syn, ga pušč se sam dołoj; pseto wono ftoj pisane: won bužo swojim jańželam nad tobu psikafaš, a woni budu ši na rukoma nosyš, aby ty twoju nogu we kameń nefarcył.
7. Jefus žašo k nomu: fasej ftoj pisane: ty nederbiš Boga, twojogo Kněfa, spytowaš.
8. Našpet wefe jogo ten cart fe sobu na goru welgin husoku, a pokafa jomu še kralejstwa togo swěta a jich kšasnołc,
9. A žašo k nomu: to šykno cu ja tebe daš, bužošli dołoj padńecy se mě pšemodliš.
10. Tegdy žašo Jefus k nomu: fwignij se wotemńo pšejc, fatan; pseto pisane jo: ty derbiš se Bogu, twojomu Kněfu, modliš, a jomu samemu słužyš.
11. Tegdy spušci jogo ten cart, a glědaj, te jańzele psistupichu k nomu, a słužachu jomu.
12. Gaž něto Jefus slyšašo, až Jan powdany běšo, huftupi won do Galilejkeje.
13. A spušci to měfto Nacaret, psizje a bydlašo we Kapernaumě fa morjom na tych mrokach Cabulon a Naftalim,
14. Aby dopolńone hordowało to grońone pšes togo profeta Jefaiasa, kotaryž žejo:
15. Ta femja Cabulon a ta femja Naftalim psi drofe togo morja fa Jordanom, ta tatańka Galileja;
16. Ten we šamnołci sejžecy lud jo wizeł welike swětło, a tym we kraju a we chłodku teje smerši sejžecym jo swětło gorej šło.

17. Wot togo casa fachopi Jefus přatkowaš a groniš: cyńšo pokutu, pšeto to ńebjalke kralejstwo jo se pšibližało.
18. Gaž pak Jefus pši Galilejškem morju chojžašo, wizešo won dweju bratšowu, Šymana, poměnonego Petša, a Handroša, jogo bratša; tej chysištej tu sěš do morja; pšeto wonej běštej rybaka.
19. A won žašo k nima: pojźtej šamnu, ja cu waju k rybakoma tych cłowekow hucyniš.
20. Ned woławištej wonej te sěši, a žěštej ša nim.
21. A gaž wot tamkora dalej žěšo, wizešo won drugeju dweju bratšowu, Jakuba, Cebedejowego syna, a Jana, jogo bratša, we loži f jeju nanom Cebedejom, swoje sěši płatajuce; a won šawoła jeju.
22. A ned woławištej wonej swoju lož a swojogo nana, a žěštej ša nim.
23. A Jefus hobchojži tu celu Galilejšku femju, hucašo we jich šgromažinach, a přatkowašo to ewangeliom togo kralejstwa, a huftrowi šyknu chorofc a šyknu šlabofc we ludu.
24. A ta powělc wot ńogo se roslěgašo po celej Syrifkej femi. A woni pšiwězochu k ńomu šykne, kotarež se flě mejachu, a fe šakimi chorofcami a bolofcami hobsejžone, namjasecne a chwatne běchu, a won jich huftrowi.
25. A wěle ludu žěšo ša nim f Galilejkeje, a f tych žasešich měštow, f Jerufalema, a f teje Žydojkeje femje a f woneje štrony togo Jordana.

5. Staw.

Kriftusowe přatkowańe na goře wot teje sbožnofci tych kšěfcijanow.

1. Gaž pak Jefus ten lud hupyta, žěšo won na goru, a gaž se sednuł běšo, pšiftupichu jogo hukniki k ńomu.
2. A won wotwori swoje hufta, hucašo jich, a žašo:
3. Sbožne su te chude we duchu, pšeto jich jo to ńebjalke kralejstwo.
4. Sbožne su te, kenž žaľuju, pšeto woni budu troštowane.
5. Sbožne su te milofciwe, pšeto woni budu tu femju hobderbnuš.
6. Sbožne su te glodne a łacne ša teju pšawdošcu, pšeto woni budu nasešone.
7. Sbožne su te šmilne, pšeto woni budu šmilnofc doštaš.
8. Sbožne su, kenž cyšteje hutšoby su, pšeto woni budu Boga wizeš.
9. Sbožne su te měrcyńaře, pšeto jim budu Bože žiši groniš.
10. Sbožne su te gońone teje pšawdošci dla, pšeto jich jo to ńebjalke kralejstwo.
11. Sbožne fco wy, gaž was cłoweki mojogo dla sromoše a gońe, a gońe šake flě pšeiwo wam, gaž na tom łdžu.
12. Radujšo a wjaselšo se, pšeto wašogo myta jo wěle na ńebju; pšeto tak su woni se gonili f tymi profetami, kenž předk was byli su.
13. Wy fco ta sol teje femje; gaž pak ta sol se kšafy, f cymga se bužo soliš? K nicomu se wěcej ńegoži, něžli aby wona chyšona a wot luži šteptana hordowała.
14. Wy fco to swětl togo swěta. Měšto, na goře lažece, ńamožo byš šatawjone.
15. Daniž swěcka se ńefaswěšijo, a se ńeštawijo špod korc, ale na swěcnik, ga wona swěši šym, kenž we tom dome su.
16. Tak dajšo wašomu swětlu se swěšiš pšed tymi lužimi, aby waše dobre štatki wizeli, a cefčili wašogo Wošca na ńebju.
17. Něměńšo, až ja som pšišel, tu kań abo te profety roswěfowat; ja ńej som pšišel roswěfowat, ale dolońit.
18. Pšeto šawěfće ja žeju wam, až ńebjo a femja fajzotej, ńebužo fajš žedna buchštoba daniž pismetko wot teje kańi, až se šykno štańo.

19. Chtož něto jadnu tych nejmenšych psikařnow bužo roswešaš, a te luže tak hucyš, ten bužo nejmenšy we něbjalkem kralejstwu poměny; chtož je pak bužo cyniš a hucyš, ten bužo wěliki poměny we něbjalkem kralejstwu.
20. Pseto ja žeju wam: něbužoli waša pšawdofc lěpša, něžli tych pismahuconych a Farifejařow, ga wy něbužošo do toho něbjalkego kralejstwa nutš hyš.
21. Wy lčo słyšali, až starym jo groňone: ty nederbiš husměrsiš, chtož pak husměrsijo, bužo toho sudu winowaty.
22. Ja pak žeju wam, až kuždy, kenž se swojim bratšom podermo se gniwa, toho sudu winowaty jo; chtož pak k swojemu bratšoju žejo: racha! ten jo teje rady winowaty; chtož pak žejo: ty blařan! ten jo toho helkego hogňa winowaty.
23. Togodla, gaž ty swoj dar na hořtař hoprujoš, a tam se dopomnjejoš, až twój bratš něšto pšešiwu tebe ma:
24. Ga wořtawj tam pšed hořtařom swoj dar, a žij přerwej, řjadnaj se se swojim bratšom, a potom pšiz a hopruj swoj dar.
25. Jěšno byž gotowy swojemu napšešiwnikoju, dokulaž ty hyšci ř nim na drofe sy, aby ři niži ten napšešiwnik něpowdař tomu sudnikoju, a ten sudnik ři něpowdař tomu služabnikoju, a něhordowař do popajžeřstwa chyšony.
26. Sawěřce, ja žeju tebe, ty něbužoš ř nogo wen pšis, až ty tež ten slědny peňešk řaplašijoš.
27. Wy lčo słyšali, až starym groňone jo: ty nedejš maňželstwo łamaš.
28. Ja pak žeju wam, až kuždy, kotaryž na žeňku glěda, aby jeje požeđař, južo ř něju maňželstwo łamař jo we swojej hutšobe.
29. Pogoršujoli ři pak twojo pšawe woko, hutergň jo, a chyš jo wot se; pseto wono tebe hužytnej jo, aby jaden twójich člonkow se řkafyl, něžli aby ten celý žywot do hele chyšony hordowař.
30. Pogoršujoli ři pak twoja pšawa ruka, ga wotrub ju, a chyš ju wot se; pseto wono tebe hužytnej jo, aby jaden twójich člonkow se řkafyl, a ten celý žywot do hele chyšony něhordowař.
31. Wono jo tež groňone: chtož swoju žonu řajšpijo, ten derbi jej daš liřt toho řajšpeňa.
32. Ja pak žeju wam: chtož swoju žonu bužo řajšpiš, nějoli toho řhureňa dla, ten cyni, až wona to maňželstwo łamjo, a gaž něcht ř takeju řajšpjoneju se ženi, ten łamjo to maňželstwo.
33. Wy lčo dalej słyšali, až starym groňone jo: ty nederbiš něpšawe pšisegaš, ale tomu Kněřu swoje pšisegi řaplašiš.
34. Ja pak žeju wam, až wy fewšym nederbišo pšisegaš; daniž pšis tom něbju, pseto wono jo Božy řtoř;
35. Daniž pšis tej femi, pseto wona jo jogo nogowu podławk; daniž pšis Jerufaleme, pseto wono jo toho wělikego krala měřto.
36. Ty nederbiš tež pšisegaš pšis swojej głowe, dokulaž ty. ředen řos daniž běly daniž carny hucyniš řamožoš.
37. Waša řec pak buži: jo, jo, ně, ně; což hušej toho jo, to jo wot toho řlego.
38. Wy lčo słyšali, až jo groňone: woko řa woko, a řub řa řub.
39. Ja pak wam žeju: něřtawjšo se tomu řlemu; ale bužoli ři něcht na twojo pšawe lico klasnuš, tomu tež to druge podaj.
40. A tomu, kenž ř tobu co pšawowaš a twoju sukřu tebe řeš, wořtawj tež ten hobaleńc.
41. A řo ři něcht k bonu pora na milu drogi, ga řiz ř nim dvě.
42. Daj tomu, kenž ři pšosy, a něhobroš se wot toho, kenž tebe wotpožycyš co.
43. Wy lčo słyšali, až jo groňone: ty derbiš swojogo bliřego lubowaš a swojemu winikoju řawizeš.
44. Ja pak žeju wam: lubujšo wašych winikow; řognujšo tych, kenž wam kleju; cyňšo dobre tym, kenž wam gramuju; pšosćo řa tych, kenž wam křiwdu cyňe a se ř wami goňe:
45. Aby wyřiři byli wařogo něbjalkego Wořca; pseto won dajo swojemu słyńcu gorej hyš nad řlymi a dobrymi, a dawa dejřc na pšawych a na něpšawych.
46. Gaž wy pak bužošo lubowaš tych, kenž was lubuju, kake myto řmejošo? Něcyňe to same tež te colnaře?

47. A gaž wy bužošo poštrowiš jano wašych bratšow, co wy wosebneho cynišo? Toli nocyńe tež tak te colnaře?

48. Togodla derbišo dopołńone byś, rowno ako waš něbjalki Wošc dopołńony jo.

6. Staw.

Wot někotarych hucbow teje pobožnofći.

1. Warnujšo se, až wašu wolomužnu nédawašo pšed tymi lužimi, aby wot nich wižone hordowali, howak wy žedno myto nãmašo podla wašogo Wošca na něbju.

2. Gaž ty togodla wolomužnu dawaš, nédberiš pšed sobu daš tšubiš, ako te pšislodniki cyńe we šulach a na gasach, aby wot luži chwalone hordowali. Sawěłće ja žeju wam, woni maju swojo myto pšejc.

3. Gaž ty pak wolomužnu dawaš, ga daši nẽwě twoja lěwica, což cyni twoja pšawica;

4. Aby twoja wolomužna była we fãawjonem; a twój Wošc, kotaryž do fãawjonego glěda, bužo jo tebe fãownaš fjawńe.

5. A gaž ty se modliš, něbyž ako te pšislodniki; pšeto woni we šulach a na rogach tych gasow ftojece raži se modle, aby tak tym lužam se pokafali. Sawěłće ja žeju wam, woni maju swojo myto pšejc.

6. Ty pak, gaž se modliš, žij do swojeje komorki, a fãmknij swoje žurja a modlij se k swojomu Wošcoju, kotaryž we fãawjonem jo; a twój Wošc, kenž do fãawjonego glěda, bužo jo tebe fãownaš we fjawnem.

7. Gaž wy se pak modlišo, něplapocćo ako te tatańe; pšeto jim se fda, až budu husłyšane, gaž wele slow cyńe.

8. Togodla nẽrownajšo se jim; pšeto waš Wošc wě, cogo wy poderbišo, pẽrwej něžli wy jogo pšosyšo.

9. Togodla derbišo wy tak se modliš: Wošc nas, kenž sy na něbju, huswěšone buži twojo mě.

10. Twojo kralejftwo pšizi. Twoja wola se ftani, ako na něbju, tak tež na femi.

11. Naš šedny klěb daj nam žinsa.

12. A wodaj nam naše winy, ako my wodawamy našym winikam.

13. A nẽwěž nas do špytowańa, ale humož nas wot togo flego. Pšeto twojo jo to kralejftwo, a ta moc, a ta celć do nimernofći. Amen.

14. Pšeto gaž wy tym cłowekam jich grěchy wodawašo, ga bužo wam waš něbjalki Wošc tež wodaš.

15. Gaž wy pak tym cłowekam jich grěchy nẽwodajošo, ga tež waš Wošc waše grěchy wodaš nẽbužo.

16. A gaž wy se špošišo, něglědajšo kisałě, ako te pšislodniki; pšeto woni natšawaju swoje hoblica, aby lužam pokafali, až se špoše. Sawěńe ja žeju wam, woni maju swojo myto pšejc.

17. Ty pak, gaž se špošiš, žalbij swoju głowu a humuj swojo hoblico,

18. Aby lužam fjawne nẽhordowało, až ty se špošiš, ale twojomu Wošcoju, kotaryž we fãawjonem jo; a twój Wošc, kenž do fãawjonego glěda, bužo jo tebe we fjawnem fãplašiš.

19. Někłažćo sebe pokłady na femi, žož mole a fars je fkafe, a žož fłožeje pšekopju a hukšadnu.

20. Składajšo pak sebe pokłady na něbju, žož daniž mole daniž fars je nẽkfafe, a žož fłožeje nẽpšekopaju daniž nẽhukšadnu.

21. Pšeto žož waš pokład jo, tam bužo tež waša hutšoba.

22. To swěłto togo žywota jo to woko. Joli něto twojo woko cyfte, ga bužo twój celý žywot swěłty.

23. Joli pak twojo woko fte, ga bužo twój celý žywot šamny. Joli něto to swěłto we tebe šamnofć, kak wěluka bužo ta šamnofć sama?

24. Nicht namožo dwěma kněfoma služyś; pśeto won bužo abo jadnomu gramowaś a drugego lubowaś, abo bužo se k jadnomu žaržaś a drugego ľanicowaś; wy namožošo Bogu služyś a mamonu.
25. Togodla źeju ja wam: nęstarajšo se ľa wašo žyweńe, co wy jěłc a piś bužošo, tež nic ľa waś žywot, co se hoblekaś bužošo. Toli nęjo to žyweńe wěcej, něžli ta jěž, a ten žywot wěcej, něžli ta draftwa?
26. Glědajšo na te taški togo nębja, aź nęseju, daniž nęžńeju, daniž do brožńe nęfgromaže, a waś nębjalki Wośc je glicholan ľkublo. Toli nęjłco wy wěle wěcej, něžli woni?
27. Chtoga jo mjały wami, kotaryž swojej dłoni jaden ľokś mogł pśiřtawiś, ľec rownož we to se řtarał?
28. A pśecga wy se řtarašo we tu draftwu? Hogleđajšo te leluje na polu, kak rořtu: woni nęžěłaju, daniž nępśedu.
29. Ja źeju pak wam, aź daniž Salomon we řyknej swojej křasnołci nęjo tak hoblacony był, ako jada wot nich.
30. Žoź pak Bog tu řawu togo pola, kenž źinsa jo a witśe do pjaca se chyśi, tak hobleka, kak wěle wěcej was, wy małowěce?
31. Togodla nęderbišo se řtaraś a groniś: co bužomy jěłc, abo co bužomy piś, abo ľ cym bužomy se hoblekaś?
32. Sa řyknym tym řtoje te tatańe; pśeto waś nębjalki Wośc wě, aź wy togo řogo poderbišo.
33. Pytajšo pak nęjperwej to Bože kralejřtvo a jogo přawdołc; ga bužo wam to řykno pśidawane.
34. Togodla nęstarajšo se ľa ten jutřńejšy žeń, pśeto ten jutřńejšy žeń bužo ľa to swojo se řtaraś. Kuždy žeń ma dołc na swojej pľofe.

7. Staw.

Wot nękotarych ľajžewkow teje ľbožnołci.

1. Nęsužco, aby wy sužone nęhordowali.
2. Pśeto ľ kakim sudom wy sužišo, bužošo tež sužone, a ľ kakeju měru wy měrišo, bužo wam ľasej měřone.
3. Co ty pak wiziś wosłonašk we swojogo bratřa woce a tu grědu we swojom woce ty nęwiziř?
4. Abo kak ty coř groniś k swojomu bratřoju: pśiwđaj, aź ja tebe ten wosłonašk ľ twojogo woka huśěgnu? a glěđaj, grěda jo we twojom woce.
5. Ty pśiřłodnik, huśěgn perwej tu grědu ľe swojogo woka, a tegdy bužoř řjawńe wiześ, kak by ten wosłonašk ľe swojogo bratřa woka huśěgnuł.
6. Nędawajšo pľam to swěte, a nęchytajšo waře parle pśed swińe, aby niži je ľe swojimi nogami nęľateptali, a se hobrořece was nęrořtergali.
7. Přořco, ga bužo wam dane; pytajšo, ga bužošo namakaś; klapajšo, a wam bužo wotwořone.
8. Pśeto kuždy, kenž přořy, doľtańo, a chtoź pyta, namakajo, a tomu, kenž klapa, bužo wotwořone.
9. Abo kotaryga cłówek jo mjały wami, gaby jogo svoj syn we klěb přořył, kenž by jomu kameń podał?
10. A gaby won jogo we rybu přořył, kenž jomu huža podał?
11. Žoź nęto wy, ľe byduce, wařym źiřam wěłco dobre dary dawaś, kak wěle wěcej bužo waś nębjalki Wośc dobre dawaś tym, kenž jogo přoře?
12. řykno togodla, což wy cošo, aby wam te ľuže cynili, tak že wy jim tež cyńšo; pśeto to jo ta kaľń a te profety.
13. Žijšo nutś přes te řěsne źurja, pśeto te źurja su řyroke, a ta droga jo rumna, kenž do ľatamańřtwa wěžo, a jich jo wěle, kenž po nęj nutś chojže.
14. A te źurja su řěsne, a ta droga jo hulka, kenž do žyweńa wěžo, a mało jo jich, kenž ju namakaju.

15. Warnujšo se pšed tymi falšnymi profetami, kotarež k wam pšidu we wojcynej drafcě, nutšikach pak su tergate wěłki.
16. Na jich płodach derbišo je hufnaš. Možo tež něcht winowu grań lběraš wot šerńa, abo wot wosetow figi?
17. Tak kuždy dobry bom pšínaso dobre płody; ale sgniły bom pšínaso šle płody.
18. Dobry bom namožo šle płody pšínalc, a sgniły bom namožo dobre płody pšínalc.
19. Kuždy bom, kenž dobry płod něměwa, bužo podrubany a do hogńa chyšony.
20. Togodla na jich płodach derbišo wy je hufnaš.
21. Nic kuždy, kenž kumńo žejo: Kněžo, Kněžo, bužo nutš pšís do tego něbjalkego kralejftwa, ale kotaryž cyni tu wolu mojogo Wošca na něbju.
22. Jich wěle budu na wonem dńu kumńo groniš: Kněžo, Kněžo, nějsmy my we twojom měńu šwěfcowali? Nějsmy my we twojom měńu cartow wen gonili? Nějsmy my we twojom měńu wěle žiwnych štatkow cynili?
23. Ale tegdy budu ja jim pofnaš: ja was hysći nikula hufnaš nějsom; žijsšo wotemńo pšejc, wy šlecyně.
24. Togodla, chtož te moje słowa słyšy a je cyni, togo cu ja frownaš mudremu mužoju, kenž swoju wjažu na kameń twarił jo.
25. Gaž něto lejarnica pajže, a powodnica pšíze, a wichoře dujachu, a na tu samu wjažu štarcychu, ga wona glich něpajže; pšeto wona běšo na kamenišco šasajžona.
26. Chtož pak te moje słowa słyšy a je něcyni, bužo pšírownany němudremu mužoju, kenž swoju wjažu na pěłk twarił jo.
27. Gaž něto lejarnica pajže, a powodnica pšíze, a wěšy dujachu, a na tu samu wjažu štarcychu, ga pajže wona, a to padńeńe běšo wělike.
28. A wono se štanu, gaž Jefus take rěcy dokońcował běšo, powlěknu se ten lud nad jogo hucbu.
29. Pšeto won jich hucašo, ako kotaryž moc mejašo, a nic, ako te pismahucone.

8. Staw.

Jefus hugoj husacnego, togo wojafkego hušego služabnika, Petšoweje žony maš a druge chore; pogrofyjo tomu morju. Carši jědu do swini.

1. Gaž won pak f gory dołoj štupi, žěšo wěle ludu fa nim.
2. A lej, husacny pšíze, a pokłoni se jomu, a žašo: Kněžo, cošli, ga možoš ty mńo defe hucyfcíš.
3. A Jefus hułtře swoju ruku, dotyknju jogo, a žašo: ja cu, byž hucyfcšony. A ned bu won wot swojogo husaca hucyfcšony.
4. A Jefus žašo k ņomu: glědaj, aby ty to nikomu něpowědał; ale žij tam, pokaž se tomu mēršnikoju a hopruj ten dar, kotaryž Mojšas hułtawił jo, jim k šnankftwoju.
5. Gaž pak Jefus do Kapernauma nutš žěšo, pšíze k ņomu hušy na hundred; ten pšosašo jogo,
6. A žašo: Kněžo, moj služabnik lažy doma pšifajety a ma wěliku bol.
7. A Jefus žašo k ņomu: ja cu pšís a jogo hułtrowiš.
8. Ale ten hušy wotgroni, a žašo: Kněžo, ja nějsom dołtojnny, aby ty špod mojo kšywo nutš šel; ale groń jano šlowo, ga bužo moj služabnik hułtrowjony.
9. Pšeto tež ja som cłowek šposy drugim kněštwom, a mam špod sobu wojakow; glicholan žejuli ja k tomu: žij tam, ga won žo; a k drugemu: pojž ty sem, ga won pšízo; a k mojomu služabnikoju: cyn to, a won jo cyni.
10. Gaž to Jefus hušyša, žiwowašo won se, a žašo k tym ša nim ducym: šawěrně ja žēju wam, tak wěliku wěru nějsom ja tež we Ifraelu namakał.
11. Ale ja žēju wam, až jich wěle wot jutša a wot wjacora budu pšís a f Habrahamom a f Ifakom a f Jakubom ša blidom sejžeš we tom něbjalkem kralejftwu.
12. Te žiši pak togo kralejftwa budu do teje šamnošci hułtarcone, tam bužo huše a škripotańe tych šubow.

13. A Jefus žašo k tomu hušemu: žij tam, ako ty sy wěrił, tak se tebe ťtani. A jogo služabnik bu ťtrowy we tej samej štuńže.
14. A Jefus pšize do Petšoweje wjaže, a wizešo jogo žony maš lažecu na fymnicu.
15. A won dotyknju jeje ruku, a ta fymnica ju spušći, a wona ťtanu gorej a služšašo jim.
16. Na wjacor pak pšinasochu woni k ņomu wěle wot duchow hobsejžonych, a won gońašo tych duchow wen ťe słowami, a hugoj šyknych, kenž se ťlě mejachu;
17. Aby dopoťňone hordowało to groňone pšes Jelaiasa, togo profeta, kotaryž žejo: won jo naše slabofći na se wefeł a naše chorofći ņaš.
18. A gaž Jefus wěle ludu hokoło se wizešo, kafašo won pšejc hyš na wonu ťtřonu togo morja.
19. A jaden pismahucony pšitupi, a žašo k ņomu: hucabnik, ja cu ťa tobu hyš, žo ty tež pojžoš.
20. A Jefus žašo k ņomu: te liški maju swoje jamy a te taški togo ņebja gněsda; ale togo cłoweka syn ņama, žoby swoju głowu polozył.
21. A drugi jogo huknikow žašo k ņomu: Kněžo, pšiwđaj mě perwej tam hyš, mojogo nana ťakopowat.
22. Ale Jefus žašo k ņomu: žij ťa mnu, a daši te humarťe swoje humarliki ťakopaju.
23. A gaž won do loži ťtupi, žěchu ťa nim jogo hukniki.
24. A glěđaj, wělike ņewědro ťwignu se we tom morju, až tež ta lož wot nawalow bu pokšyta; won pak ťpašo.
25. A jogo hukniki pšitupichu, a ťbužichu jogo, a žachu: Kněžo, humož nas, my se ťkafymy.
26. A won žašo k nim: co se bojšo, wy małowěreće? Tegdy ťtanu won, a progrofy tym wěšam a tomu morju; a wono bu wělika šišyna.
27. Te luže pak se žiwowachu, a žachu: kakiga ten jo cłowek, až tež wěšy a morjo jomu poslušne su?
28. A won pšize na wonu ťtřonu do togo kraja tych Gergefenařow, a jogo ťmakaštej dwa wot duchow hobsejžonej, ť row wen pšiducej, wělgin ťćakťej, tak až nicht po tej samej drofe chojžiš ņesmejašo.
29. A lej, wonej kšikaštej, a žaštej: Jefu, ty syn Božy, co mamej mej ť tobu? Ssy ty how pšišel naju předk casa pinowat?
30. Wono běšo pak daloko wot nich kopica wěle swini na paťtwišću.
31. A te carši jogo pšosachu, a žachu: cošli nas hugnaš, ga pšiwđaj nam do teje kopice swini hyš.
32. A won žašo: žijšo tam. Ga hujžechu woni, a dachu se do teje kopice swini; a lej, ta ceļa kopica swini ťtarcy se pšes břog do morja, a famřechu we wože.
33. Te paťtyře pak hubegachu, a duce do togo měťta ťapowědachu woni šykno, tež což ť tyma hobsejžonyma se tšojło běšo.
34. A glěđaj, to ceļa měťto žěšo Jefusu napšesiwu, a gaž jogo wizechu, pšosachu woni jogo, aby won ť jich mrowow wen šel.

9. Staw.

Huťtrowěne pšifajetego. Powolaņe Matthejusa; Jefus jě ť colnařami; hugoj žeňku ť kšawnym huplawom; ťbužijo Jairusowu žowku; hugoj dweju slěpeju a nimego; žiwy a přatkowaņa.

1. Ga ťtupi won do loži, da se pšewjaťc, a pšize do svojogo měťta.
2. A glěđaj, woni pšinasochu k ņomu pšifajetego, na ložyšću lažecego. Gaž něto Jefus jich wěru wizešo, žašo won k tomu pšifajetemu: byž dobreje myslu, moj syn, twoje grěchy su tebe wodane.
3. A lej, ņekotare tych pismahuconych žachu we sebe: ten sromoši Boga.
4. Jefus pak wizecy jich myslěna žašo: pšecga wy tak ťlě se myslišo we wašych hušobach?
5. Pšeto co jo lažej groniš: tebe su twoje grěchy wodane, abo řaknuš: ťtaņ gorej, a chojž?
6. Aby wy pak wěželi, až togo cłoweka syn moc ma na femi grěchy wodawaš, tegdy žašo won k tomu pšifajetemu: ťtaņ gorej, wěfmij twojo ložyšću, a žij do twojogo domu.
7. A won ťtanu gorej, a žěšo do svojogo domu.

8. Te luže pak to wizece žiwowachu se, a chwalachu Boga, kotaryž taku moc tym cłowekam dał jo.
9. A Jefus hupyta, ducy tam pšejc, cłoweka pši cłě sejžecego, poměñonego Matthejus; a žašo k ñomu: žij lamnu. A won ťtanu gorej a žěšo fa nim.
10. A wono se ťtanu, gaž won fa blidom sejžešo we wjažy, a glědaj, wele colnařow a grěšnikow pšize, a woni sednuchu se fa blido f Jefusom a f jogo huknikami.
11. A te Farifejafe, to wizece, žachu k jogo huknikom: pšecga jě waš hucabnik f colnařami a f grěšnikami?
12. Jefus pak to slyšecy žašo k nim: te mocne ñepoderbe togo gojca, ale te chore.
13. Žijšo pak tam, a nahuknijšo, co to jo: ja cu fmilnoć a nic hopor. Ja ñejšom pšišel wołat tych pšawych, ale tych grěšnikow k pokuše.
14. Tegdy pšizochu Janowe hukniki k ñomu, a žachu: pšecga my a te Farifejafe tak wele se fpošimy, ale twoje hukniki se ñefpoše?
15. A Jefus žašo k nim: mogu tež te swažbaře žalowaš, tak dłužko ten nawožeña f nimi jo? Wono budu pak dny pšiš, gaž ten nawožeña bužo wot nich wefety, a tegdy budu woni tež se fpošiš.
16. Nicht ñepšišywa ťaplata wot ñepšigotowanego platu k ťtarej drařtwě; pšeto ta ťaplata se ryjo wot teje drařtwy, a ta žěra buwa wěřša.
17. Daniž nowe wino se ñelejo do ťtarych kožanych lagwicow, howak te kožane lagwice se tergaju, to wino se roslejo, a te lagwice se ťkafe; ale nowe wino se lejo do nowych kožanych lagwicow, a tak hoboj se ťachowa.
18. Gaž won take f nimi groñašo, lej, toš pšize jaden hušy, pokłoni se jomu, a žašo: Kněžo, moja žowka jo nět ťamrěła, glich pšiz a polož swoju ruku na ñu, ga bužo wona žywa.
19. A Jefus ťtanu gorej, a žěšo fa nim, a jogo hukniki.
20. A lej, žeñka, kotaraž dwanaćo lět ten kšawny huplaw šerpeła běšo, wot slědka pšiduca, dotyknu jogo drařtwy hobrubk.
21. Pšeto wona žašo we sebe: buduli jano jogo drařtwu dotyknuš, ga ja budu huřtrowjona.
22. Jefus pak se hobrošecy ju hupyta, a žašo: byž dobreje myšli, moja žowka, twoja wěra jo ši huřtrowiła. A ta žeñka bu huřtrowjona wot teje sameje řtundy.
23. A gaž Jefus do togo hušego wjaže pšize, a wizešo te gercy a ten ťogolecy lud,
24. Žašo won k nim: wotřupšo, pšeto ta golica ñejo humrěła, ale wona fpi. A woni husmejachu se jomu.
25. Gaž pak ten lud hugnany běšo, žěšo won nutš a pšimě ju fa ruku, ga ťtanu ta golica gorej.
26. A taka powěřc roslěgašo se do teje sameje cełeje femje.
27. A gaž Jefus tam pšejc žěšo, žěřtej fa nim dwa slěpej, tej wołařtej, a žařtej: fmil se nad nama, ty syn Dabita!
28. A gaž won do domu pšize, řtupiřtej tej slěpej k ñomu, a Jefus žašo k nima: wěritej wej, až ja to mogu cyniš? Wonej žařtej k ñomu: Jo, Kněžo.
29. Tegdy dotyknu won jeju wocy, a žašo: fa waju wěru wama se ťtani.
30. A jeju wocy buchu wotwořone. A Jefus hobgrofy jeju surowě, a žašo: glědajtej, aby jo nicht ñefgonił.
31. Wonej pak wen ducej rospowědařtej jogo pow řyknej tej femi.
32. Gaž něto tej hujřlej běřtej, lej, tam woni k ñomu pšišasochu cłoweka nimego a wot carta hobsejžonego.
33. A gaž ten cart hugnany běšo, groñašo ten nimy; a te luže se žiwowachu, a žachu: hyšci nikula take we Iřraelu se hopokafało ñejo.
34. Te Farifejafe pak žachu: won goni te carši wen pšes tych cartow hušego.
35. A Jefus hobchojži řykne měřta a sy, hucašo we jich řgromažinach a přatkowašo to ewangeliom togo kralejřtwa, a hugoj řyknu chorolc a řyknu ťlabolc we ludu.
36. A gaž won na te luže glědašo, bu jomu jich luto; pšeto woni běchu chamne a rosdrořcone, ako wojce, kenž pařtyřa ñamaju.
37. Tegdy žašo won k svojim huknikom: te žni su wělike, ale mało jo tych žělašeřow.

38. Pšosćo togodla togo Kněfa tych žńow, aby won žělašeřow do svojich žńow posłał.

10. Staw.

Te dwanaćo posly; jich roshuceńe a huposlańe.

1. A won fawoła svojich dwanaćich huknikow k sebe, a da jim moc nad nocyftymi duchami, aby woni jich hugnali a hugojli šykne chorofći a šykne słabofći.
2. Te měńa pak tych dwanaćich poslow su te: ten předny Šyman, poměńony Petš, a Handroš, jogo bratš; Jakub, Cebedejowy syn, a Jan, jogo bratš.
3. Filip a Bartholomejus; Thomaš a Matthejus, ten colnař; Jakub, Alfejowy syn, a Lebejus, pšiměńony Thadejus.
4. Šyman Kananejłki a Judaš Išariot, kotaryž jogo pšeraži.
5. Tych dwanaćich posła Jefus, pšikařa jim, a žašo: něchojźćo na tu drogu tych tatańow a do měřta tych Samarikich nějzijo nutš.
6. Žijo pak wele wěcej k tym fgubjonym wojcam teje wjaže Ifrael.
7. Duce pak pŕatkujšo a grońšo, až to něbjalke kralejftwo se jo pšibližalo.
8. Hugojšo słabych, hucyřćo husacnych, lbužćo humarłych, gońšo cartow wen; dermo řćo wy jo dořtali, dermo jo tež dawajšo.
9. Něřgromažćo řloto, daniž slobro, daniž peńefe do wašych pasow.
10. Daniž kapsu na drogu, daniž dvě sukni, daniž creje, daniž kij, pšeto žělašeř jo swojeje jěži dořtojnny.
11. Do kotaregožkuli měřta abo sy wy pak bužošo nutš hyš, huřgońšo se, chtoby nutši dořtojnny był, tam wořtańšo, až wy řasej pšejc zošo.
12. A pšiduce do jadnogo domu, pořtrowjšo ten samy.
13. A joli ten dom jogo dořtojnny, daři waš měř na řen pšizo. Nějoli won pak dořtojnny, go daři se waš měř řasej k wam roři.
14. A něbužoli was něcht gorej braš, daniž waše řlowa řlyšaš, ga žijo wen ř teje sameje wjaže abo měřta, a wotšěřćo ten kuř wot wašych nogow.
15. Sawěřće ja žezu wam: džež bužo tej řemi tych Sodomřkich a Gomořřkich na sudnem dńu, něžli takemu měřtu.
16. Glědaj, ja was pořćelu ako wojce řřež mjařy wělkow; togodla byžćo mudre ako huže, a wěrne ako goľubje.
17. Warnujšo se pak pšed tymi ćłowekami; pšeto woni budu was powdaš do swojeje rady a marřkaš we svojich řulach.
18. A wy bužošo wěžone hordowaš pšedk wěrchow a kralow mojogo dla, k řnankřtwu jim a tym tatańam.
19. Gaž woni pak was powdaš budu, ga něřtarajšo se, kak abo co wy groniš derbišo; pšeto we tej samej řtuńže bužo wono wam dane, co wy groniš derbišo.
20. Pšeto wy jo nějřćo, keňž gronišo, ale wařogo Wořca Duch, keňž we was groni.
21. Wono bužo pak bratš bratša k řmerři powdaš, a nan syna, a te žiři budu řtarejšym se řtawiš a je huřmerřiš.
22. A wam bužo gramowańe wot kuždego, mojogo měńa dla. Čtož pak hutrajo až do końca, ten bužo řbožny.
23. Gaž woni se pak ř wami gońe we tom měřće, hubegajšo do drugego; pšeto řawěrne ja žezu wam: wy něbužošo te měřta Ifrael pšehojžiš, až pšizo togo ćłoweka syn.
24. Ten huknik nějo huřej svojogo hucabnika, daniž ten řlužabnik huřej svojogo kněfa.
25. Dořć jo huknikoju, aby był ako svoj hucabnik, a řlužabnikoju ako svoj kněš; sulri woni gořpodařoju Beelcebub gronili, kak wele wěcej jogo podružnikam?
26. Togodla se jich něbojšo; pšeto nic pokřyte nějo, coby něderbeľo wotkřyte hordowaš, daniž řatawjone, coby něderbeľo huřnate hordowaš.

27. Což ja wam źeju we šamnoŕci, to powěŕco we swětle, a což wy do hucha słyšyšo, to prátkujšo na kšyšach.
28. A něbojšo se pšed tymi, kotarež to šělo husmērse, tu dušu pak husmēršiš namogu, bojšo se pak wele wěcej pšed tym, kotaryž hoboj šělo a dušu lkafyš možo we tej heli.
29. Něpšedawatej se dwa robła ſa pešešk? Glich wot něju źeden na femju něbužo padnuš bžes wašogo Wošca.
30. Něto pak su tež waše łosy teje głowy še licone.
31. Togodla něbojšo se, wy ſco lěpše, něžli wele robłow.
32. Togodla, chtož mńo poſnaš bužo pšed tymi cłowekami, togo cu ja tež poſnaš pšed mojim něbjalkim Wošcom.
33. Chtož mńo pak bužo ſaprěš pšed tymi cłowekami, togo budu jo tež ſaprěš pšed mojim něbjalkim Wošcom.
34. Wy něderbišo měniš, až ja som pšišeł, měr na femju poſlat; ja nějsom pšišeł, měr poſlat, ale ten mjac.
35. Pšeto ja som pšišeł, rosdwojit cłoweka ſe swojim nanom a žowku ſe swojeju mašeŕu a něweſtu ſe swojogo nawožeńa mašeŕu.
36. A togo cłoweka winiki su jogo swojine domacniki.
37. Chtož nana a maš lubujo hušej mńo, ten nějo mńo doſtojný, a chtož syna abo žowku lubujo hušej mńo, ten mńo doſtojný nějo.
38. A chtož swoju kšicu něweſmjo a ſamnu nějžo, ten mńo doſtojný nějo.
39. Chtož swojo žyweńe namakajo, ten bužo jo ſgubiš; a chtož swojo žyweńe ſgubił jo mojogo dla, ten bužo jo namakaš.
40. Chtož was gorej weſmjo, ten weſmjo mńo gorej, a chtož mńo gorej weſmjo, ten weſmjo togo gorej, kotaryž mńo poſlał jo.
41. Chtož profeta gorej weſmjo we profeta měńu, ten bužo profetowe myto doſtanuš; a chtož pšawego gorej weſmjo we pšawego měńu, ten bužo pšawego myto doſtaš.
42. A bužoli něcht jadnogo tych małych napowaš ſ kružkom ſymneje wody jano, we huknika měńu, ſawěŕce ja źeju wam, won swojo myto ſgubiš něbužo.

11. Staw.

Janowe dopšaſowańe. Jefusowe ſnankſtwo wot něgo; wotše grofeńe a lubošńe wabeńe.

1. A wono se ſtanu, gaž Jefus dokońcował běšo swojim dwanacim huknikam take huftawiš, wotejže won dalej, hucyt a prátkowat we jich měſtach.
2. Gaž pak Jan we popajžeńſtwu te Kriſtusowe ſtatki słyšašo, poſla won dweju swojich huknikow,
3. A da jomu groniš: sy ty ten, kenž pšiš derbi, abo derbimy drugego docakaš?
4. A Jefus wotgrońecy k nima žašo: žijtej a powěŕtej Januju ſasej, co wej wizitej a słyšytej:
5. Te slěpe ſasej wiže a chrome chojže, husacne horduju hucyſcōne a głuche słyše, humarliki ſtawaju gorej a chudym to ewangeliom se ſapowěda.
6. A ſbožny jo ten, kenž se nademnu něpogoršujo.
7. Gaž tej wotejžoštej, chopi Jefus groniš k ludu wot Jana: coga wy ſco wen ſli do puſćiny glědat? Kšěli wy ſćinu wot wěſša tam a sem chwětu wižeš?
8. Abo co ſco wen ſli glědat? Kšěli wy cłoweka ſ měkeju draftwu hoblaconego wižeš? Glědaj, te, kenž měku draftwu nose, su we kralojkich domach.
9. Abo co ſco wy wen ſli glědat? Kšěli wy profeta wižeš? Jo, ja źeju wam kotaryž tež wěcej jo, něžli profet.
10. Pšeto ten jo, wot kotaregož piſane ſtoj: glědaj, ja poſćełu mojogo jańžela pšed twojim hoblicom, kenž twoju drogu předk tebe ſgotowaš bužo.
11. Sawěńe ja źeju wam: wono nějo mjaſy tymi wot žeńkich narožonymi źeden wěſšy ſtanuł něžli Jan, ten dupjaſ; ale ten měńšy we tom něbjalkem kralejſtwu jo wěſšy, něžli won.

12. Wot tych dńow Jana, togo dupjaŕa, pak aŕ how tomu ńebjaŕkemu kralejstwu moc se ŕtańo, a te, kenŕ moc cyńe, tergnu jo k sebe.
13. Pseto ŕykne profety a ta kaŕń su fwěŕcowali aŕ do Jana.
14. A coŕoli jo gorej wefeŕ, won jo Helias, kotaryŕ pŕiŕ derbi.
15. Chtoŕ huŕy ma k słyŕańu, ten słyŕ.
16. Komu debu ja pak tu ŕlachtu pŕirownaŕ? Wona jo rowna tym ŕiŕetkam, kenŕ na wikach sejŕe, svojim towariŕam pŕiwoŕaju,
17. A ŕeju: my smy wam ŕwicali, a wy ńejŕco rejoyali; my smy wam ŕaŕoŕcili, a wy ńejŕco pŕakali.
18. Pseto Jan jo pŕiŕel a ńejejaŕo a ńepijaŕo, a woni ŕeju: won ma carta.
19. Togo cŕoweka syn jo pŕiŕel, jě a pijo, a woni ŕeju: lej, ten cŕowek jo ŕrack a winopijańc, tych colnaŕow a grěŕnikow towariŕ. Glich jo ta mudroŕc hupŕawjona wot svojich ŕiŕi.
20. Tegdy chopi won te měŕta ŕcokaŕ, we kotarychŕ nejwěcey jogo ŕiwnych ŕtatkow se ŕtaŕo beŕo, aŕ pokutu cynili ńeběchu.
21. Běda tebe, Choracin, běda tebe, Betŕaida, pseto gaby we Tyrusu a Sidońe take mocne ŕtatki se ŕtanuli byli, kotareŕ podla was se ŕtanuli su, woni by ńeŕa we měŕe a popeŕe pokutu cynili.
22. Glich ja wam ŕeju: dŕej buŕo Tyrusu a Sidonoju na sudnem dńu, ńeŕli wam.
23. A ty, Kapernaum, kenŕ sy aŕ do ńebja pohuŕone, ty buŕoŕ aŕ do hele doŕoj ŕtarcone, pseto byli mjafy tymi we Sodomě te ŕiwy se ŕtanuli, kenŕ we tebe se ŕtanuli su, woni byli hyŕci aŕ na ŕinsajŕny ŕeń woŕtali.
24. Glich ja wam ŕeju, aŕ dŕej buŕo tej femi tych Sodomŕkich na sudnem dńu, ńeŕli tebe.
25. We tom samem casu wotgroni Jefus, a ŕaŕo: ja se tebe ŕěkuju, Woŕc a Kněŕ ńebja a femje, aŕ ty take tym mudrym a pŕeŕaŕnym sy ŕatawiŕ, a sy jo tym ńerofymnym ŕjawiŕ.
26. Jo, Woŕc, pseto tak wono tebe ŕpodobne beŕo.
27. ŕykne wěcy su mě podane wot mojogo Woŕca; a nicht togo syna ńeŕnajo ako jano ten Woŕc, teŕ nicht ńeŕnajo togo Woŕca ako jano ten syn, a komuŕ jo ten syn co ŕjawiŕ.
28. Pojŕco kumńo ŕykne, kenŕ wy chamne a hobŕěŕkane ŕcŕo, a ja cu was hochŕoŕiŕ.
29. Wefcŕo na se moj jabŕ a hukniŕo wotemńo, pseto ja som miloŕciwy a poniŕny wot hutŕoby, ga wy buŕoŕo wotpocynk namakaŕ svojim duŕam.
30. Pseto moj jabŕ jo lubosny a mojo breme jo laŕke.

12. Staw.

Kriŕtusowe wotegrono na Farifejaŕow pŕelkjarŕowańe.

1. We tom samem casu ŕeŕo Jefus na fabaŕe pŕes woseminu; jogo hukniki pak bechu ŕŕodne a chopichu kŕoski tergaŕ a jěŕc.
2. Te Farifejaŕe pak to wiŕece, ŕachu k ŕomu: glědaj, twoje hukniki cyńe, coŕ se na ŕabat ńeŕluŕa cyniŕ.
3. Won pak k nim ŕaŕo: ńejŕco wy laŕowali, co Dabit cyniŕ jo, gaŕ won sam ŕŕodny beŕo, a te, kenŕ ŕ nim bechu?
4. Kak won jo nutŕ ŕel do Boŕego domu, a jo jědŕ te pokŕywane klěby, kenŕ jomu ńeŕluŕachu jěŕc, daniŕ tym, kenŕ ŕ nim bechu, ale jano tym měŕŕnikam?
5. Abo ńejŕco wy laŕowali we tej kaŕni, aŕ na ŕabatach te měŕŕniki we tom temple ten ŕabat wotŕweŕe, a glich ńewinowate su?
6. Ja ŕeju pak wam, aŕ ten jo tudy, kenŕ wěŕy jo, ńeŕli ten tempel.
7. Gaby wy pak wěŕeli, co to jo: ja cu ŕmilnoŕc a nic hopor, ga wy ńebyli tych ńewinowatych ŕatamali.
8. Pseto togo cŕoweka syn jo jaden Kněŕ teŕ togo ŕabata.
9. A gaŕ won tam wotejŕe, pŕiŕe won do jich ŕule.

10. A glědaj, tam cłowek běšo, ten mejašo hułkónonu ruku, a woni jogo pšašachu, a žachu: jo tež pšiwđane na fabat gojs? aby jogo pšelkjaržys mogli.
11. Won pak žašo k nim: chto jo mjaly wami, kenž by jednu wojcu měł, a gaby ta do jamy padnuła na fabaše, něbužo won ju pšiměš a gorej fwignuš?
12. Kak wele lěpšy jo něto cłowek, něžli wojca? Tak jo pšiwđane na fabatach deře cyniš.
13. Tegdy žašo won k tomu cłowekoju: hułtrej twoju ruku; a won ju hułtře, a wona bu ftrowa ako ta druga.
14. Te Farifejaře pak duce wen žaržachu radu nad nim, kak by jogo husměřili.
15. Ale gaž jo Jefus šgoni, hułtupi won tam pšejc; a wele ludu žěšo ša nim, a won je šykne gojašo,
16. A hobgrofy jich, až jogo nederbechu šjawneho hucyniš,
17. Aby dopolňone hordowało to groňone pšes Jelaiasa, togo profeta, kotaryž žejo:
18. Glědaj, to jo moj služabnik, kotaregož ja som hufwolil, a moj lubowany, na kotaremž moja duša špodobaše ma; ja cu mojogo Ducha na něgo položys, a won bužo tym tataňam ten sud šapowědaš.
19. Won něbužo se waziš, daniž kšikaš, a nicht něbužo jogo głos na gasach šłyšaš.
20. Nałamanu ščinu něbužo won dołamaš, a bajecy šyžog něbužo won dohugasyš, až won huwěžo ten sud k dobyšu.
21. A te tataňe budu we jogo měňu nažeju měs.
22. Tegdy bu jaden hobsejžony k němu pšišnasony, kenž slěpy a nimy běšo; a won hułtrowi jogo, tak až ten slěpy a nimy hoboj groňašo a wizešo.
23. A šyken lud flěka se, a žašo: toli nějo ten Dabitowy syn?
24. Te Farifejaře pak to šłyšece žachu: ten hynacej cartow wen něgoni, ako pšes Beelcebuba, tych cartow hušego.
25. Jefus pak hurosmě jich myśleňe, a žašo k nim: kužde kralejštwo, rosdžěłone pšesiwo sebe samemu, hordujo pułte, a kužde měšto abo wjaža, kenž pšesiwo sebe samej rosdžěłona jo, něbužo hobtaš.
26. A gaž cart carta wen goni, ga jo won pšesiwo sebe samemu rosdžěłony, kadga možo jogo kralejštwo hobtaš?
27. Gaž ja pak cartow wen gonim pšes Beelcebuba, pšes kogo goňe jich wen waše žiži? Togodla budu woni waše sudniki.
28. Gaž ja pak pšes Božego Ducha tych cartow wen gonim, ga jo žgan to Bože kralejštwo k wam pšišło.
29. Abo kak možo něcht do mocnego wjaže nutš hyš a jogo podomk braš, něbužoli won šerwej togo mocnego wělaš a potom jogo wjažu hobrubnuš.
30. Chtož femnu nějo, ten jo pšesiwo mě, a chtož femnu něšgromažijo, ten rosdročijo.
31. Togodla žeju ja wam: šyken grěch a sromošeňe bužo cłowekoju wodane, ale to sromošeňe togo swětego Ducha něbužo cłowekoju wodane.
32. A gaby něcht słowo řaknuł pšesiwo togo cłoweka synoju, tomu bužo wono wodane; gaby pak něcht řaknuł pšesiwo tomu swětemu Duchu, tomu jo něbužo wodane, daniž we tom, daniž we wonem swěše.
33. Abo sajžćo dobry bom a jogo plod bužo dobry; abo sajžćo šgnily bom a jogo plod bužo šgnily; pšeto ř togo plodu se ten bom hułňajo.
34. Wy řmijowe rody, kak možošo wy dobre groniš řle byduce? Pšeto ř pošnořci teje hułšoby te hułta groňe.
35. Dobry cłowek pšišnaso řředk dobre wěcy ře swojogo dobrego pokłada teje hułšoby; a řly cłowek pšišnaso řle wěcy řředk ře swojogo řlego pokłada.
36. Ja pak řeju wam, až te cłoweki budu rachnowaňe dawaš na sudny řeň wot kuždego prošnego słowa, kotarež woni su gronili.
37. Pšeto ř twojich słow bužoš hupšawjony a ř twojich słow bužoš řatamany hordowaš.
38. Tegdy wotgronichu někotare tych pismahuconych a Farifejařow, a žachu: hucabnik, my kšěli řaži jaden žiw wot tebe wizeš.

39. Won pak wotgroni a žašo: ten fty a mańželstwołamařki rod pyta žiwu, a wono ńebužo jomu žeden žiw dany, ako jano ten žiw togo profeta Jonasa.
40. Pšeto rowno ako Jonas běšo tši dny a tši nocy we břuše teje wélikeje ryby, tak bužo togo cłoweka syn tši dny a tši nocy sřeža we tej femi buš.
41. Te luže f Niniveja budu gorej ťtanuš na sudny žeń f tym rodow a budu jen ťatamaš, dokulaž woni pokutu cynili běchu na Jonasowe pratkowańe; a lej, tudy wěcej jo, něžli Jonas.
42. Ta kralowka wot połudńa bužo ťbužona na sudny žeń f teju ťlachtu, a bužo ju ťasužiš, dokulaž wona wot końcow teje femje pšišla jo, słyšať tu Salomonowu mudroć; a glědaj, tudy wěcej jo, něžli Salomon.
43. Gaž pak ten ńecyfty duch wot cłoweka hujšel jo, ga pšechojži won suche měřta, pyta wotpocynk a jen ńenamakajo.
44. Tegdy žejo won: ja cu se ťasej rošiš do mojeje wjaže, f kotarejež ja som hujšel. A gaž pšižo, namakajo won ju profnu, huměsonu a hupyšonu.
45. Tegdy žo won tam a wěmjo ťe sobu sedym drugich duchow, kotarež gorše su, něžli won sam; a gaž nutš pšidu, bydle woni tam, a horduju te slědne wěcy togo cłoweka gorše, něžli te předne. Tak wono tež bužo f teju ťlachtu.
46. Gaž won pak hyšci k tomu ludu grońašo, glědaj, ga ťtojachu jogo maš a jogo bratsi wence, a kšěchu f nim groniš.
47. A něcht k ńomu žašo: glědaj, twoja maš a twoje bratsi ťtoje wence a kšě f tobu groniš.
48. Won pak wotgroni, a žašo k tomu, kenž to jomu hopowěže: chtoga jo moja maš, a kotare su moje bratsi?
49. A huřte swoju ruku na svojich huknikow, a žašo: lej, to jo moja maš a moje bratsi.
50. Pšeto žož něcht tu wolu mojogo Wořca na ńěbju cyni, ten samy jo moj bratš a sořa a maš.

13. Staw.

Sedym pširownořcow wot Božego kralejřtwa; Jefus we swojom měřce ťanicowany.

1. Na tom samem dńu žěšo Jefus f teje wjaže a sednu se k tomu morju.
2. A wěle ludu se k ńomu ťgromaži, tak až won do loži řtupi a sejžešo; a řyken lud řtojašo na břofe.
3. A won grońašo k nim wěle we pširownořcach, a žašo: lej, jaden sejc žěšo wen set.
4. A gaž won sejašo, pajže ńekotare na drogu, a taški pšižochu a jo ťežrachu.
5. ńekotare pajže na kameńowate, žož wěle femje ńemejašo, a wono ned huř chojži, togodla až dlymoku femju ńemejašo.
6. Gaž pak to słyńco gorej řlo běšo, jo wono řpalone, a togodla, až kořeńa ńemejašo, huřknu wono.
7. ńekotare padnu na řerńe, a te řerńe rořčechu gorej a jo řatknuchu.
8. ńekotare pak pajže na dobru femju a dawašo řlod; ńekotare řtow krot, ńekotare řeřčzaset krot, ńekotare pak řtiziřca krot.
9. Chtož huřy ma k słyšańu, ten słyš.
10. A te hukniki pšitupichu, a řachu k ńomu: pšecga ty k nim groniš we pširownořcach?
11. Won pak wotgroni, a žašo k nim: wam jo dane huřnaš te potajmnořci togo ńeřjalkego kralejřtwa, tym pak wono dane ńejo.
12. Pšeto chtož ma, tomu bužo dane, a bužo huřbydk dořtanuš; chtož pak ńama, wot togo bužo tež wěřte, což won ma.
13. Togodla groniš ja k nim we pširownořcach, dokulaž woni wizece ńewize a słyřece ńesłyře, daniž jo ńerosmeju.
14. A nad nimi horduju Jefaiasowe řwěřcowańe dopolńone, kenž žejo: ťe słyřanim bužošo jo słyřaš a ńebužošo jo rořměš, a wizece bužošo jo wizeš a glich ńehuřnaš.

15. Pseto ta hutšoba togo ludu jo ftučněła, a f hušyma su woni šěžko słyšali, a jich wocy drēmaju, aby niži f wocyma nēwizeli a f hušyma nēsłyšali a f hutšobu nerosměli, a se nēhobrosili, a ja jich nēhuftrowił.
16. Sbožne pak su waše wocy, až wize, a waše hušy, až słyše.
17. Pseto lawěfće ja žeju wam, až wele profetow a pšawych jo požedało wiześ, což wy wizišo, a nējsu jo wizeli, a słyšaś, což wy słyšyšo, a nējsu jo słyšali.
18. Wy togodla derbišo słyšaś tu pširowność togo sejca.
19. Kuždy, gaž won to słowo togo kralejftwa słyšy, a nerosmejo, ga pšizo ten fty, a rubnio pšejc, což we jogo hutšobe sete běšo; to jo ten, kenž pši drofe sety jo.
20. A kotaryž na kameńowate sety jo, jo ten, kenž to słowo słyšy, a ned jo f wjaselim gorej wefmjo.
21. Won nāma pak kořeńa we sebe, ale jo pocasny; a gaž tužyca abo gońeńe togo słowa dla se chapja, ga won se ned pogoršujo.
22. Kotaryž pak na šerje jo sety, jo ten, kenž to słowo słyšy, ale starość togo swěta a to hობtoreńe togo bogatftwa fatkńo to słowo a hordujo nēplodne
23. Ten pak na dobru femju sety jo ten, kotaryž to słowo słyšy a rosmejo, a togodla tež plody pšínaso, nēkotary stow krot, nēkotary šesćzaset krot, nēkotary pak tšizałca krot.
24. Drugu pširowność kłažešo won jim předk, a žašo: to nēbjalke kralejftwo jo pširownane cłowekoju, kotaryž dobre seme na swoju rolu sejo.
25. Gaž pak te luže fpachu, pšize jogo winik, a sejašo feliśco sřeže mjaŷy tu pšenicu, a žešo pšejc.
26. Gaž něto ta felina frofće a plody pšínase, ga fjawu se tež to feliśco.
27. A togo gošpodařa služabniki pšizochu, a žachu k nomu: Kněžo, nējsy ty dobre seme na twoju rolu seł, wotkulga ma wona to feliśco?
28. Won pak žašo k nim: to jo ten winik cynił. A te služabniki žachu k nomu: cošliga, aby my tam duce jo huplali?
29. Won pak žašo k nim: ně, aby niži to feliśco plejuce tu pšenicu sobu nēhuryli.
30. Dajlho hobyma gromaže roč až do žnow; a we žnownem casu cu ja k tym žejařam řac: řgromažco řerwej to feliśco a řwěžco jo do walickow, aby se řpaliło; ale tu pšenicu řgromažco do mojeje brožne.
31. Drugu pširowność kłažešo won jim předk, a žašo: to nēbjalke kralejftwo jo rowne řonopnemu řerku, kenž cłowek wefe, a jo sejašo na swoju rolu.
32. Kotarež defe to mēše jo mjaŷy řyknymi semeńami; gaž pak frofco, ga jo wono wětše, ako kałowe fela, a hordujo bom, tak až te taški togo nēbja pšidu a bydle na jogo gařufach.
33. Drugu pširowność grońašo won k nim: to nēbjalke kralejftwo jo rowne kwasu, kenž žeńka wefe, a řmēša jen do tšich korcow muki, až řykno řkisnu.
34. To řykno grońašo Jefus we pširownośćach k ludu, a bzes pširownośći won nic jim gronił nējo,
35. Aby dopolńone hordowało, což grońone jo pšes togo profeta, kotaryž žejo: ja cu moje huřta wotworiš we pširownośćach, a cu hugroniś, což pokšyte jo wot řałoženā togo swěta.
36. Tegdy pušci Jefus ten lud wot se, a pšize do wjaže; a jogo hukniki pšizochu k nomu a žachu: hukładaj nam tu pširowność wot togo feliśca na roli.
37. A won wotgromi, a žašo k nim: kotaryž dobre seme sejo, jo togo cłoweka syn.
38. A ta rola jo ten swět, a to dobre seme su te řiři togo kralejftwa; to feliśco pak su te řiři togo řlego.
39. A ten winik, kotaryž jo sejo, jo ten cart; te řni su to řkońcowańe togo swěta; te řejarniki pak su te jańzele.
40. Rowno ako něto to feliśco řgromažone a ř hogńom řpalone hordujo: tak bužo wono tež buš we tom řkońcowańu togo swěta.
41. Togo cłoweka syn bužo swojich jańzelow posłaś, a woni budu f jogo kralejftwa řgromažiś řykno pogoršowańe, a kotarež nēpšawe cyńe.
42. A budu je do hogńowego pjaca chyšiś, tam bužo huše a řkripotańe tych řubow.

43. Tegdy budu te pšawe se swěšís ako to słyńco we tom kralejftwu jich Wošca. Chtož hušy ma k słyšańu, ten słyš.
44. Nafpet jo to ńebjalke kralejftwo rowne fatawjonemu pokładu na roli, kenž cłowek namaka a potawi, a wjasela dla na tym samym tam źo, šykno pšedajo, což won ma, a sebe tu rolu kupijo.
45. Nafpet jo to ńebjalke kralejftwo rowne kupcoju, kotaryž dobre parole pyta.
46. Kotaryž, gaž won jednu drogu parlu namaka, tam žěšo a šykno pšeda, což mejašo, a ju kupi.
47. Nafpet jo to ńebjalke kralejftwo rowne seši do morja chyšonej, f kotarejuž šake se hułoj.
48. Kotaruž woni, gaž poľna běšo, gorej na břog šěgnuchu, a sejžece te dobre do ředow huberachu, te gniľe pak pšejc chytachu.
49. Tak tež bužo na tom końcu togo swěta; wono budu te jańžeľe wen hyš a te ľe se sřeža tych pšawych wotželiš,
50. A budu je do hogńecego pjaca chyšís, tam bužo plakańe a škripotańe tych ľubow.
51. Jefus žašo k nim: ľčo wy to šykno rosměli? A woni žachu k ńomu: jo, Kněžo.
52. A won žašo k nim: togodla jo kuždy k ńebjalckemu kralejftwu roshucony pismahucony rowny gofpodařoju, kotaryž ľe swojogo poklada nowe a stare předk pšínaso.
53. A wono se ťtanu, gaž Jefus te pširownolći dokońcowaľ běšo, ľebra won se wot tam pšejc,
54. A pšíze do swojeje wošcojľkeje ľemje, a hucašo jich we jich šuli, tak až woni se powľěknuchu, a žachu: wotkul ma ten taku mudroľc a mocy?
55. Ńějo ten togo twarca syn? Toli ńegrońe jogo mašeri Maria, a jogo bratšam Jakub a Jofes a Šyman a Judaš?
56. A jogo sotšy ńejso woni šykne podla nas? Wotkulga ma ten to šykno?
57. A woni pogoršowachu se nad nim; Jefus pak žašo k nim: profet niži meńej cefčony ńějo, ako we swojej wošcojľkej ľemi a we swojom dome.
58. A won tam wele žiwow ńecyńašo jich ńewěry dla.

14. Staw.

Janoju, tomu dupjařoju, gľowa wotľčeta. Kriřtus nasešijo 5000 mnž, chojži po morju, a goj.

1. We tom samem casu słyšašo Herodes ten ťtyriwěrch te powěľci wot Jefusa.
2. A žašo k svojim sľužabnikam: ten jo Jan, ten dupjař; won jo wot humarľych gorej ťtanuľ, a togodla cyni won take mocne ťtatki.
3. Pšeto Herodes běšo Jana pšiměľ, jogo wěřaľ a do popajžeńľtwa poľożyľ Herodijalki, swojogo bratša Filipusa žony, dla.
4. Pšeto Jan žašo k ńomu: wono tebe pšiwđane ńějo, až ty ju maš.
5. A won kšěšo jogo husměršís, bojašo se pak pšed tym ludom, dokulaž jogo ľa profeta žaržachu.
6. Gaž pak Herodesowy narodny žeń bu hobchadany, rejowašo Herodialki žowka we sřeža, a to se Herodesoju deľe řpodobašo.
7. Togodla ľlubi won ľ pšisegu, won kšěľ jej daš, což jano by požedaľa.
8. Wona pak, gaž perwej wot swojeje mašefe nahucona běšo, žašo: daj mě sem na škli tu gľowu Jana, togo dupjařa.
9. A ten kral bu tužny, gľich teje pšisegi a tych dla, kenž ľ nim ľa blidom sejžechu, pšikafa won, ju daš.
10. A won poľa tam, a da Janoju tu gľowu wotľceš we popajžeńľtwe.
11. A jogo gľowa bu pšínasona na škli a tej golicy dana; a wona ju pšínase swojej mašeri.
12. A jogo hukniki pšížechu, wefechu jogo šěľo a ľakopachu jo, a pšiduće ľapowěđachu woni to Jefusu.
13. Gaž to Jěfus słyšašo, huřtupi won ľ tam we loži do puľtego měřta wosebe; a gaž to ten lud słyšašo, su woni pšěse ľa nim šli ľ tych měřtow.
14. A Jefus ducy wen, wižešo wele ludu, a jomu bu luto togo samego, a won huřtrowi jich chorych.

15. Na wjacor pak pšízochu jogo hukniki k nómu, a žachu: to měřto jo puřte a ten cas jo se južo minuł, puřc ten lud wot se, aby woni tam duce do tych měřtkow sebe carobu kupili.
16. A Jefus žašo k nim: wono jim třoba nějo, až tam pojdu; dajšo wy jim jěřc.
17. Woni pak žachu k nómu: my námamy tuder nic, ako jano pěš pokšyt a dvě rybe.
18. A won žašo: pšínafčo mě je how.
19. A won kafašo tomu ludu se řesedař na tu třawu, a wefe te pěš pokšyt a tej dvě rybe, glědnu gorej do něbja, žěkowašo se, a łamašo a da ten klěb tym huknikam, te hukniki pak tomu ludu.
20. A woni jejachu řykne a buchu naseřone; a řběrachu te řbydne drobeńce, dwanařčo korbow pońnych.
21. Tych pak, kotarež jejachu, běšo hokoło pěš towřynt muřkich, mimo žeńřkich a žiři.
22. A ned gońašo Jefus swojich huknikow, aby do teje loži řtupili a předk nógo řli na wonu řtronu, až won był te luže wot se puřcił.
23. A gaž won te luže wot se puřcił běšo, řtupi won na goru sam wosebe se modlit; a na wjacor běšo won sam tam.
24. Ta lož pak běšo južo sřeže togo morja wělgi nužona wot žwałow, přeto ten wěřš běšo jim napřeřiwo.
25. Ale we řtwortej nocnej waře pšíze Jefus k nim, chojžecy na tom morju.
26. Gaž jogo te hukniki wizechu na morju chojžecy, hulekachu woni se, a žachu: to jo tšařydło, a křikachu bojařni dla.
27. Ned pak grońašo Jefus ř nimi, a žašo: byžčo dobreje myřli, ja jo som, něbojšo se.
28. Petř pak jomu wotgroni, a žašo: Kněžo, gaž ty jo sy, ga kaž mě k tebe pšři na tej wože.
29. A won žašo: pšřiž. A Petř řtupi dołoj ř teje loži, a žešo na tej wože, aby won k Jefusu pšřiřel.
30. Gaž pak mocny wěřš wizešo, bojašo won se, a řachopi se podnuriř, wołašo a žašo: Kněžo, řdžarž mńo.
31. A Jefus huřře ned tu ruku, pšři mě jogo, a žašo k nómu: och ty małeje wěry, přec ty cwiblowašo?
32. A gaž do loži řtupilej běřtej, huřichnu ten wěřš.
33. Kotarež pak we tej loži běchu, pšřižechu a pokłonichu se jomu a žachu: ty sy řawěřne Boży syn.
34. A pšepławichu se, a pšřižechu do řemje Genecaret.
35. A gaž te muže togo samego měřta jogo huřnachu, pořlachu woni tam do celego kraja hokoło, a pšriwežechu k nómu řykne něřtrowe,
36. A pšosachu jogo, aby woni jano jogo draftwy hobrubk dotyknuš mogli; a kakž wele jen dotyknuchu, buchu huřrowjone.

15. Staw.

Wot clowěcných huřtawkow, Kananejłkeje žony, naseřeńe 4000 muž a drugih Křiřtusowych žiwow.

1. Tegdy pšřižochu k Jefusu te pšriřahucone a Farifejaře wot Jeruřalema, a žachu:
2. Pšecga pšestupuju twoje hukniki tych řtarřych huřtawěńa? Přeto woni swowej ruce němuju, gaž klěb jěže.
3. Won pak wotgrońecy k nim žašo: pšecga wy pšestupujošo Božu kařni wařogo huřtawěńa dla?
4. Přeto Bog jo pšrikafał a gronił: cefc twojogo nana a twuju mař; a chtož nanoju abo mařeri klejo, ten derbi smerři humřěř.
5. Wy pak groniřo: chtož k nanoju abo k mařeri groni: dar (Bogu huřweřšone) byž, což tebe wotemńo huřytne buř mogło;
6. A něceřci swojogo nana abo swoju mař; ten cynił dobre. Tak řčo wy Božu kařni k nicomu hucynili wařogo huřtawěńa dla.
7. Wy pšřiřodniki, Jefaias jo pšaře wot was řwěřcował a gronił:

8. Ten lud se kumńo psibliža fe swojeju gubu a cełci mńo fe swojimi huftami, ale jich hutšoba jo daloko wotemńo.
9. Ale poprofnem služe woni mě, dokulaž huce take hucby, kotarež su cłowecne psikafńe.
10. A won fawoła k sebe ten lud a žašo k nim: posłuchajšo a hurosmejšo.
11. Což do huft nutś žo, to cłoweka nęcyltego nehucynijo, ale což f tych huft wen žo, to hucynijo cłoweka nęcyltego.
12. Tegdy psizochu jogo hukniki, a žachu k nomu: wěš ty, až te Farifejafě to słowo słyšece se pogoršowachu?
13. Won pak wotgroni, a žašo: kuždy ľčěpk, kotaryž moj něbjajki Wošc ľčěpił nějo, bužo hukofěńony.
14. Wołtawajšo se jich, woni su slěpe drogi pokašowafe tych slěpých; gaž pak slěpy slěpego wofy, ga bužotej hoboj do jamy padnuś.
15. A Petš wotgroni, a žašo k nomu: hukładaj nam tu psirownoć.
16. Jefus pak žašo: ľčo wy tež hyści nerofymne?
17. Nerosmejošo wy hyści, až šykno, což do huft nutś žo, to žo do břucha, a na pšechadku se huchyšijo?
18. Ale což f tych huft wen žo, to psizo f teje hutšoby, a hucynijo togo cłoweka nęcyltego.
19. Pšeto f teje hutšoby psizo šle mysleńe, mordowańe, łamańe togo mańželstwa, hurstwo, štozejstwo, falšne šnankstwa, sromošeńe.
20. Te wěcy su, kotarež cłoweka nęcyltego hucyniju, ale f nemutyma rukoma jěćc, to cłoweka nęcyltego nęcyni.
21. A Jefus žěšo tam pšejc, a huftupi do tych štronow Tyrusa a Sidona.
22. A glědaj, Kananejka žeńfka, duca f tych samych mrow, wołašo a žašo k nomu: och Kněžo, ty syn Dabita, šmilij se nademnu, moja žowka jo wot carta šlě hobsejžona.
23. Won pak jej žedno słowo nęwotgroni. A jogo hukniki psišupichu a pšosachu jogo a žachu: puść ju wot se, pšeto wona ša nami woła.
24. Won pak wotgrońecy žašo: ja nęjsom pošłany ako jano mjały te šgubjone wojce teje wjaže İrael.
25. Wona pak psiduca se jomu pokłoni, a žašo: Kněžo, pomož mě.
26. Ale won wotgrońecy žašo: wono nějo psištojne, tych žiśi klěb wefeś a pšam předk chyśiś.
27. Wona pak žašo: jo, Kněžo, ale šak jěže te pšycki wot tych drobeńcow, kenž wot swojich kněšow blida padaju.
28. Tegdy Jefus wotgrońecy k něj žašo: och žeńfka, twoja wěra jo wělika; tebe se štani, ako ty coš. A jeje žowka hordowa štrowa we tej samej štuńže.
29. A Jefus wotejducy tam dalej, psize k tomu Galilejškemu morju, a štupi na goru, a sednu se tam.
30. Ale wěle ludu psize k nomu, a mejachu fe sobu chromých, slěpých, nimých, pobědnych, a wěle drugich, a chyśichu jich k Jefusowyma nogoma, a won jich huftrowi.
31. Tak až se te luže žiwowachu, gaž woni wižechu tych nimých grońecých, pobědnych štrowých, chromých chojžecých a slěpých wižecých, a cełčachu togo Boga İraelškego.
32. A Jefus fawoła swojich huknikow k sebe, a žašo: mě jo luto togo ludu, dokulaž woni južo tśi dny podla mńo su hobcakali, a namaju, co by jědli; a ja šok je bžes jěži pšejc puśćiś, aby woni na drofe nęšginuli.
33. A jogo hukniki žachu k nomu: žoga bužomy telike klěba dobraś we tej pućińe, aby my telike ludu nasešili?
34. A Jefus žašo k nim: kak wěle klěba mašo? Woni žachu: sedym, a tšocho rybkow.
35. A won psikafa tym lužam se na šemju šesedaś.
36. A wefe te sedym pokšyt klěba a te ryby, žěkowašo se, łamašo je, a da je swojim huknikam; te hukniki pak tomu ludu.
37. A woni jejachu še a hordowachu nasešone, a febrachu, což hušbydnu wot drobeńcow, sedym pošnych korbow.

38. Tych pak, kenž jědli běchu, běšo styri towfynt mužow, mimo žeńlkich a žiši.
39. A gaž won te luže běšo wot se pušćil, štupi won do loži, a pšize do tych mrowow Magdaly.

16. Staw.

Wot tych Farifejařow a Saducejařow fnameńow a kisałego kwasu. Petšowe pofnaše a kluce. Kriřtusowe šerpeńe řapowědane a ta kšica tych, kenž jomu pšislušaju.

1. A te Farifejaře a Saducejaře štupichu k ņomu, řpytowachu a pšosachu jogo, aby won jim fnameńe řnebjja kšěł pokafaš.
2. Won pak wotgrońecy k nim žašo: na wjacor wy žejošo: řědne wědro bužo, pšeto to ņebjo se cerwěni.
3. A fajutša wy žejošo: žinsa ņewědro bužo, pšeto to ņebjo jo cerwěne a pomrokotne. Wy pšisłodniki, togo ņebja hobgłěd wěřčo deře pofnaš, ņamožošo wy pak tych casow fnameńa rossužiš?
4. Ten řly a mańželstwołamařki rod fnameńe požeda, a jomu ņebužo fnameńe dane, ako jano to fnameńe Jonasa, togo profeta. A won žešo pšejc jich wořawěcy.
5. A gaž jogo hukniki na wonu řřonu pšizochu, běchu woni řabydnuli, klěba sobu braš.
6. A Jefus žašo k nim: pšiglědajšo a warnujšo se pšed tym kwasom tych Farifejařow a Saducejařow.
7. Woni pak to we sebe hobmyslichu, a žachu: to jo, ažd my klěba ře sobu ņejšmy brali.
8. Gaž to Jefus hurosmě, žašo won k nim: co hobmyslišo wy sebe, wy małowěřece, ažd klěba ņejřčo sobu brali?
9. ņerosmejošo wy hyšći nic a ņedopomnijošo wy se tych pěš pokšyt klěba mjařy tych pěš towfynt, a kak wěle korbow wy tam řběrařčo?
10. Daniž tych sedym pokšyt mjařy tych styri towfynt, a kak wěle korbow wy tam řwižořčo?
11. Kak ņerosmejošo wy, ažd ja wam wot klěba ņejšom gronił, gaž ja som gronił: warnujšo se pšed tym kwasom tych Farifejařow a Saducejařow.
12. Tegdy rosmejachu woni, ažd won ņeběšo gronił, aby se warnowali pšed tym kwasom togo klěba, ale pšed teju hucbu tych Farifejařow a Saducejařow.
13. Gaž pak Jefus do tych řřonow togo měřta Cefareje, kenž Filipusa jo, pšize, pšašašo won svojich huknikow, a žašo: chtoga grońe te luže, ažd togo cłoweka syn jo?
14. A woni žachu: ņekotare žeju, ažd ty sy Jan, ten dupjař; druge pak, ažd ty sy Helias, a druge, ažd ty sy Jeremias, abo tych profetow jaden.
15. Won žašo k nim: wy pak, chtoga žejošo, ažd ja som?
16. A řyman Petš wotgrońecy žašo: ty sy Kriřtus, togo řywegu Boga syn.
17. A Jefus wotgroni, a žašo k ņomu: řbožny sy ty řyman, Jonasowy syn, dokulažd tebe šěło a kšej to řjawilej ņejřtej, ale moj Wořc na ņebju.
18. A ja težd žeju tebe, ažd ty sy Petš; a na to kaņeniřco cu ja twariř moju cerkwej, a teje hele rota ņederbe ju pšemoc.
19. A ja cu tebe togo ņebjařkego kralejřtwa kluce daš; řykno, cožd ty na řemi wěřaš bužoř, to bužo težd we tych ņebjach wěřane; a cožd ty na řemi bužoř wotwěřaš, to derbi težd we tych ņebjach buš wotwěřane.
20. Tegdy řakafa won svojim huknikam, aby nikomu ņepowěželi, ažd won Jefus, ten Kriřt, jo.
21. Wot togo casa řachopi Jefus svojim huknikam pokafaš, kak won derbeł do Jeruřalema hyš, a wěle šerpeš wot tych řtarřyich a huřyich mērřnikow a pismahuconyich, a husmērřony hordowaš a na řšeři žeń gorej řtanuř.
22. A Petš wěře jogo k sebe, a řachopi jomu řcokaš, a žašo: Kněžo, lutuj se sam; to se tebe dořtanuř ņederbi.
23. Ale won se hobroři, a žašo k Petřoju: řij řamnu, řatan, ty sy mě k pogorřowańu; pšeto twoja myřl na to ņejžo, cožd Bogowe, ale cožd cłowecne jo.

24. Tegdy žašo Jefus k svojim huknikam: gaž něcht co samnu pśiš, ten šaprej se samego, a wefmij swoju kśicu na se, a žij samnu.
25. Pśeto chtož swojo žyweńe bužo kśěš fdžaržaš, ten jo bužo fgubiš; chtož pak swojo žyweńe fgubijo mojogo dla, ten bužo jo namakaš.
26. Pśeto kaki hužytk ma cłowek wot tego, gaby rowno ten cely swět dobydnuł, na swojej dušy pak škodował? Abo co možo cłowek daš k humožeńu swojeje duše?
27. Pśeto wono bužo žgan tego cłoweka syn pśiš we tej kšasnošći swojogo Wošca fe swojimi jańželami; a tegdy bužo won kuždemu šapłašiš fa jogo štatkami.
28. Sawěšće ja žēju wam: wono su někotare tych tudy štojacych, kotarež tu směrš něbudu hopytaš, až woni su wizeli tego cłoweka syna pśiducego we jogo kralejstwu.

17. Staw.

Kriftus pśekšasńony; namjasecny hugojty; dańki kroš šapłašony.

1. A po šefćich dnach wefe Jefus k sebe Petša a Jakuba a Jana, jogo bratša, a wěžešo jich tam na husoku goru wosebe.
2. A hordowa pśeměńony pśed nimi, a jogo hoblico se swěšašo ako to słyńco, a jogo draftwa bu běła ako to swětło.
3. A glědaj, tam se jim hopokafaštej Mojfas a Helias, tej grońaštej f nim.
4. Petš pak wotgroni, a žašo k Jefusu: Kněžo, tudy nam jo defe buš; cošli, ga comy tuder tśi budki gotowaš, tebe jadnu, Mojfasoju jadnu, a Heliasoju jadnu.
5. Gaž won hyšći grońašo, lej, ga hobseni jich swětła hobłoka; a glědaj, glos f teje hobłoki žašo: ten jo moj syn, ten lubowany, we kotaremž ja dobre špodobańe mam, tego sluchajšo.
6. Gaž to te hukniki styšachu, pajžochu woni na swojo hoblico, a bojachu se wělgin.
7. A Jefus pśiftupecy k nim, dotyknu jich, a žašo: štańšo gorej a něbojšo se.
8. Gaž woni pak swojej wocy fwignuchu, něwizechu nikogo, ako jano Jefusa samego.
9. A gaž woni f gory dołoj žěchu, pśikała jim Jefus, a žašo: něpowěžćo to wizeńe nikomu, až tego cłoweka syn wot humarłych jo štanuł.
10. A jogo hukniki pšašachu jogo, a žachu: coga te pismahucone grońe, až Helias dej šerwej pśiš?
11. A Jefus wotgroni, a žašo k nim: Helias žgan šerwej pśižo, a bužo šykne wěcy šasej how štawiš.
12. Ja pak wam žēju, až Helias južo jo pśišeł, a woni nějsu jogo hufnali, ale su na nom cynili, což su kšěli; tak bužo teke tego cłoweka syn wot nich šerpeš.
13. Tegdy rosmejachu te hukniki, až won jim wot Jana, tego dupjaša, běšo gronił.
14. A gaž woni k tomu ludu pśižochu, pśištupi k nomu cłowek, a padnu pśed nim na koleni dołoj.
15. A žašo: Kněžo, šmilij se nad mojim synom, pśeto won jo namjasecny a šerpi šlě, won padńo cefto do hogńa a cefto do wody.
16. A ja som jogo k twojim huknikam pśińaš, a woni nějsu jogo mogli huftrowiš.
17. Jefus pak wotgroni, a žašo: och ty něwěřecy a pšewrošony rod, kak dlužko derbim ja f wami buš? Tak dlužko deru ja was šerpeš? Pśiwežćo jogo mě sem.
18. A Jefus jomu pogrofy, a ten cart hujže wot nogo, a ten golc hordowa štrowy we tej samej štuńže.
19. Tegdy žachu te hukniki pśiftupecy k Jefusu wosebe: pšec my jogo namožachmy hugnaš?
20. Jefus pak žašo k nim: wašeje něwěry dla; pśeto šawěšće ja žēju wam, gaž wy wěru mašo ako žonopne ferno, ga bužošo wy k tej goře groniš: šwign se wot tudy tam, a wona bužo se tam šwignuš, a wam něbužo nic němožne buš.
21. Ale ten rod něhujžo ako jano pšes modleńe a špošeńe.
22. Gaž pak woni pšebywachu we GalilejŃkej, žašo k nim Jefus: tego cłoweka syn bužo do tych cłowekow rukow powdany hordowaš.

23. A woni budu jogo husmėrsiś, a na tśeśi źeń bužo won lbužony. A woni hordowachu wėlgin tuźne.
24. Gaź woni pak do Kapernauma pśišli běchu, pśiřtupichu k Petšoju te, kenž ten dańlki kroš nutś brachu, a źachu: ńeplaśi waś hucabnik ten dańlki kroš?
25. Won źašo: jo. A gaź won do domu nutś źěšo, pśiže jomu Jefus předk, a źašo: co tebe se řda, Šyman? Te krale teje řemje, wot kotarych beru woni cło abo dań? Wot swojich źiśi abo wot tych cufych?
26. Petś źašo k ńomu: wot tych cufych. Ga źašo Jefus k ńomu: ga su togodla te źiśi liche.
27. Aby my pak jich ńepogorřowali, ga źij tam k tomu morju a chys tu hudu, a tu přednu hułojtu rybu wes pšejc, a gaź ty jeje huřta wotworijoś, bužoř řtater (poł tolařa) namakaś, ten samy wėfmij, a daj jen jim řa mńo a řa se.

18. Staw.

Wot pogorřowańa, mocy teju klucowu a togo modleńa, a wot bratřojlkego hujadnańa.

1. We tej samej řtuńže řtupichu te hukniki k Jefusu, a źachu: chto jo teź ten nejwěřy we tom ńebjańkem kralejřtwu?
2. A Jefus řawoła gole k sebe, řtawi jo sřeźa mjařy nich,
3. A źašo: řawěřce ja žeju wam, gaź wy se ńehobrořišo a ńehordujošo ako te źiśi, ga wy ńebužošo do ńebjańkego kralejřtwa nutś pśiś.
4. Chtoź se něto sam poniźa ako to gole, ten jo ten nejwěřy we tom ńebjańkem kralejřtwu.
5. A chtoź jedno take gole gorej wėfmjo we mojom měńu, ten wėfmjo mě gorej.
6. Chtoź pak jadnogo tych małych, do mńo wěřecych, pogorřuju, tomu było lėpej, gaby młyńlki kameń řa jogo řyju hordował po wesony a řalaty we dlymi togo morja.
7. Bėda tomu swětu togo pogorřowańa dla; wono źgan dej pogorřowańe pśiś; glich bėda tomu samemu cłowekoju, pśes kotaregoź pogorřowańe pśižo.
8. Gaź pak twoja ruka abo twoja noga ři pogorřuju, ga wotrub ju a chys ju wot se; wono tebe lėpej jo ako chromy, abo ako pobėdny do żyweńa nutś hyś, něźli dwě ruce a dwě noře měś a do nimerneho hogńa chyřony hordowaś.
9. A gaź twojo woko ři pogorřuju, ga hutergń jo a chys jo wot se, pśeto wono jo tebe lėpej, ř jadnym wokom do żyweńa nutś hyś, něźli dwě wocy měś a do hogńecego pjakla chyřony hordowaś.
10. Pśiglėdajšo, aby jadnogo tych małych ńefanicowali; pśeto ja žeju wam, aź jich jańzele na ńebju řtawńe wiže to hoblico mojogo Wořca na ńebju.
11. Pśeto togo cłoweka syn jo pśiřel řdźarźat to řgubjone.
12. Co se wam řda? Gaby niźi cłowek hundred wojc měł, a jedna wot nich se řablůziła, toli ńewořtawijo won te žeweś a žeweśřaset, źo tam na te gory a pyta tu řablůzonu?
13. A gaź wono se pśigoźijo, aź won ju namakajo, řawěřce ja žeju wam, aź won se nad ńeju wėcej řwjaselijo, něźli nad tymi žeweś a žeweśřaset ńeřablůzonymi.
14. Tak ńejo ta wola pśed wařym Wořcom na ńebju, aby jaden tych małych řgubjony hordował.
15. Gaź pak twój bratř pśeřiwo tebe bužo grěřyś, ga źij tam a řtrofuj jogo mjařy tobu a jomu samemu; řluchali won tebe, ga sy ty twojogo bratřa dobydnuł.
16. Gaź won pak ři řluchaś ńebužo, ga wėfmij hyři jadnogo abo dweju k sebe, aby tak kuźde řlowo we dweju abo řřich řnankow huřtach hobřtojało.
17. A gaź won tym ńepořluřny bužo, ga powėź jo tej gmejńe; gaź won pak teź tu gmejnu řluchaś ńebužo, ga řarź jogo řa tatańa a colnařa.
18. Sawěřce ja žeju wam: řykno, coź wy na řemi wěřaś bužošo, to bužo we ńebju wěřane; a řykno, coź na řemi bužošo wotwěřaś, to bužo we ńebju buś wotwěřane.
19. Nařpet žeju ja wam: zoź dwa mjařy wami hobjadnej bužotej na řemi, daři jo, coź co, aź cotej přosyś, to bužo se jima dořtaś wot mojogo Wořca na ńebju.

20. Pšeto žož dwa abo tšo fgromažone su na mojo mě, tam som ja sřež mjafy nimi.
21. Tegdy pšiftupi Petš k nomu, a žašo: Kněžo, kak cešto deru ja mojomu bratšoju, kenž namno fgrěšy, wodaš? Jo došč sedym ras?
22. Jefus žēju k nomu: ja žēju tebe: nic sedym ras, ale sedymžaset ras sedym ras.
23. Togodla jo to nēbjafke kralejstwo pširownane kraloju, kotaryž fe swojimi služabnikami kšěšo rachnowaše žaržas.
24. A gaž won fachopi rachnowas, bu k nomu pšiwězony jaden dlužnik wot žaseš towfynt punt.
25. Gaž won pak nemejašo faplašiš, pšikafa ten knēs, jogo pšedaš a jogo žonu a jogo žiši a šo, což won mejašo, a faplašiš.
26. Ga pajže ten služabnik dołoj, a pokłoni se jomu, a žašo: Kněžo, mej lčerpnošč femnu, ja cu tebe šykno faplašiš.
27. Tomu kněfu pak bu togo samego služabnika luto, a pušći jogo, a ten dluž won jomu tež fpušći.
28. Ga žěšo ten samy služabnik wen, a namaka jadnogo swojich towarišow, kenž jomu hundred krošow dlužny běšo, a won pšime jogo, dawjašo jogo, a žašo: faplaš mě, což ty mě sy dlužny.
29. Ga pajže jogo towariš jomu k nogoma, a pšosašo jogo, a žašo: mej lčerpnošč femnu, ja cu tebe šykno faplašiš.
30. Won pak nēksěšo, ale žěšo tam a chyši jogo do popajžeńftwa tak dlužko, až won faplašiš, což won dlužny běšo.
31. Gaž pak jogo towariše wizechu, což se ftanu, buchu woni welgin tužne, a pšiduce hupowedachu woni šykno swojomu kněfu, což se ftanuło běšo.
32. Tegdy powoła jogo ten knēs k sebe, a žašo k nomu: ty fty služabnik, šyken ten samy dluž som ja tebe fpušćił, dokulaž ty mno pšosašo;
33. Kak nederbeł ty se tež fmiliš nad twojim towarišom, rowno ako ja se nad tobu fmilił som?
34. A jogo knēs bu gorniwy, a powda jogo tym bēricam, až won faplašiš šykno, což won jomu dlužny běšo.
35. Tak bužo tež moj nēbjafki Wošč wam cyniš, gaž wy nēbužošo wodaš kuždy swojomu bratšoju wot hutšoby jogo winy.

19. Staw.

Wot rosdželeńa tych mańželkich, wot žognowańa tych žiši, a wot bogatftwa.

1. A wono se ftanu, gaž Jefus take rěcy fkońcował běšo, da won se f Galilejkeje, a pšize do tych mrow Žydojkeje femje fa tym Jordanom.
2. A wele ludu žěšo fa nim, a won je tam huftrowi.
3. A te Farifejare pšiftupichu k nomu, fpytowachu jogo, a žachu k nomu: jo tež pšiwđane cłowekoju, swoju žonu wot se pušćiš kuždyje winy dla?
4. Won pak wotgrońecy žašo k nim: nējščo wy lašowali, až ten, kotaryž we fachopeńu togo cłoweka jo hucynił, ten jo jej muškego a žeńlku hucynił?
5. A žašo: togodla bužo cłowek nana a maš fpušćiš a k swojej žońe se žaržas, a bužotej tej dwa k jadnomu šělu;
6. Tak až wěcej dwa nējftej, ale jedno šělo; což něto Bog gromadu fwěfał jo, to nederbi cłowek rosdželiš.
7. Ga žachu woni k nomu: pšecga Mojfas jo pšikafał, lišt togo rosdželeńa dawaš a ju wot se pušćiš?
8. Won žašo k nim: Mojfas jo wam pšiwđal wašeje hutšoby twardofći dla, waše žony wot se pušćiš; wot fachopeńka pak tak wono se ftało nējo.
9. A ja žēju wam: gaž něcht swoju žonu bužo wot se pušćiš, nējoli fhureńa dla, a se f drugeju ženiš, ten łamjo mańželstwo, a chtož f teju pušćoneju se ženi, ten łamjo tež mańželstwo.

10. Ga zachu k nomu jogo hukniki: joli ta wěc togo muža fe swojeju žonu tak, ga nějo dobre, se woženíš.
11. Won pak zašo k nim: to słowo něhurosmeju šykne, ale te, kotarymž wono dane jo.
12. Pseto wono su chrošone, kotarež f mašerinego žywota tak se su narožili; a wono su chrošone, kenž wot cłowekow su chrošone; a wono su chrošone, kotarež se sami chrošili su togo něbjalkego kralejstwa dla; chtož to hurosmeš možo, ten jo hurosmej.
13. Tegdy buch u žišetka k nomu pšinasone, aby won tej ruce na ně položyl a se modlił; te hukniki pak pogrofychu jim.
14. Jefus pak zašo: dajšo tym žišetkam kumńo pšis a něhoborajšo jim, pseto takich jo to něbjalke kralejstwo.
15. A kłažešo tej ruce na ně, a žěšo pšejc.
16. A lej, jaden pšitupi, a zašo k nomu: dobry hucabnik, co deru ja dobrego cyniš, aby to nimerne žyweńe měš mogli?
17. Won pak zašo k nomu: pšecga ty mě groniš dobry? Nicht nějo dobry, ako ten jadny Bog. Cošli ty pak do žyweńa nutš hyš, ga žarž te kafni.
18. Won žejo k nomu: kotare? Jefus pak zašo: tu: ty něderbiš husmeršiš; ty něderbiš mańzelstwo łamaš; ty něderbiš kšadnuš; ty něderbiš falšne fnaniš;
19. Cefc twojogo nana a twoju maš; a ty derbiš swojogo blišego lubowaš, ako sam se.
20. Ten młožeńc zašo k nomu: to šykno som ja žaržal wot mojeje młodołci, coga mě hyšci brachuju?
21. Jefus zašo k nomu: cošli dopolńony buš, ga žij tam, pšedaj swoje dobydki, a daj je tym chudym, ga ty bužoš poklad měš na něbju, a pojž a žij famnu.
22. A gaž ten młožeńc to słowo słyšašo, bu won tužny, a žěšo pšejc; pseto won mejašo wele dobydkow.
23. Jefus pak zašo k svojim huknikam: fawěfće ja žezu wam: bogaty bužo šěžko do něbjalkego kralejstwa nutš pšis.
24. A nafpet žezu ja wam: wono lažej jo, až kamel pšes glyhucho pšejžo, něžli až bogaty do Božego kralejstwa nutš žo.
25. Gaž pak to jogo hukniki słyšachu, flěkachu woni se wělgin, a zachu: chtogažo možo sbožny hordowaš?
26. Jefus pak glědnu na nich, a zašo k nim: podla cłowekow jo to němožne, ale podla Boga su šykne wěcy možne.
27. Tegdy wotgroni Petš, a zašo k nomu: glědaj, my smy šykno fpušćili a fa tobu šli, coga nam bužo fa to?
28. Jefus pak zašo k nim: fawěrne ja žezu wam, až wy, kenž fčo famnu šli we tom nafpetnaroženju, gaž togo cłoweka syn sejžeš bužo na ftole swojeje kšasnołci, bužošo tež wy sejžeš na dwanałćich ftołach, a sužiš te dwanałčo šlachty Ifraela.
29. A kuždy, kotaryž fpušćil jo wjaže, abo bratšow, abo sotšy, abo nana, abo maš, abo žonu, abo žiši, abo pola mojogo měna dla, ten bužo jo hundred ras doftanuš, a to nimerne žyweńe hobderbnuš.
30. Ale wele, kenž su te předne, budu slědne, a te slědne předne buš.

20. Staw.

Wot žělašefow we winicy, Kriřtusowego šerpeńa, tych hucabnikow giardofci, a dweju slěpeju pomocy.

1. Pseto to něbjalke kralejstwo jo rowne gofpodafoju, kotaryž ned fe switanim wen žěšo žělašefow najmet do swojeje winice.
2. A gaž won f tymi žělašefami se fjadna we jaden kroš na žen k mytoju, pošla won jich do swojeje winice.
3. A žěšo wen hokoło tšešeje štundy, a wizešo drugih na wikach profnych ftojecych.

4. A žašo k tym samym: žijšo wy tež do teje winice, a což pšawě jo, cu ja wam daš.
5. A woni žěchu tam. Nafpet žěšo won wen hokoło šefteje a žeweteje štundy, a cyňašo rowno tak.
6. Hokoło jadnašteje štundy žěšo won pak wen, a namaka drugih profie ftojecych, a žašo k nim: co wy tuder ten ceły žeń profie ftojšo?
7. Woni žachu k nomu: dokulaž nas nicht najměł nějo. Won žašo k nim: žijšo wy tež do teje winice, a což pšawě jo, derbišo wy doftanuš.
8. Gaž něto wjacor bu, žašo ten kněš teje winice k swojomu fafjownikuju: fawoľaj tych želašefow, a daj jim to myto, a fachop wot tych slědnych až k tym přednym.
9. A gaž te hokoło jadnašteje štundy najmete pšizochu, doftachu woni kuždy svoj kroš.
10. Gaž pak te předne pšizochu, měňachu woni, až by wěcej doftanuli, ale tež woni doftachu kuždy po krošu.
11. Gaž jen doftali běchu, warcachu woni pšešiwu tomu gofpodařoju,
12. A žachu: te slědne su jano jednu štundu žělali, a ty sy jich nam rownych hucynił, kenž my togo dňa šěžkolc a hycu našli smy.
13. Won pak wotgroni, a žašo k jadnomu mjafy nimi: moj pšijašel, ja tebe kšiwdy necynim, toli nějsy se femnu fjadnał we jaden kroš?
14. Wefmij to swojo a žij pšejc; ja cu pak tomu slědnemu daš rowno ako tebe.
15. Abo nějo mě pšiwthane we tom mojom cyniš, což ja cu? Abo jo twojo woko fle, až ja tak dobry som?
16. Tak budu te slědne předne, a te předne slědne buš; pseto wele jo powoľanych, ale mało hufwolonych.
17. A Jefus ducy gorej do Jerufalema, wefe k sebe tych dwanaćich huknikow wosebe na tej drofe, a žašo k nim:
18. Lej, my žomy gorej do Jerufalema, a togo cłoweka syn bužo powdany tym hušym měršnikam a pismahuconym, a woni budu jogo k směrši fasužiš.
19. A budu jogo powdaš tym tataňam k směšeńu, k marfkańu a ku kšicowańu; a na tšeši žeń bužo won fšej gorej fšanuš.
20. Tegdy pšifupi k nomu tych Cebedejowych žiši maš fe swojima synoma, a se pokłoni, a pšosašo něšto wot něgo.
21. Won pak k nej žašo: co ty což? Wona žašo k nomu: groń, až tej mojej dwa syna możotej sejžeš jaden k twojej pšawicy a drugi na twojej lěwicy we twojom kralejftwu.
22. Ale Jefus wotgrońecy žašo: wy newěłco, co wy pšosyšo; možošo wy piš ten keluch, kotaryž ja piš budu, a se dupiš daš f tym dupenim, f kotarymž ja budu dupjony? Woni žachu k nomu: jo defe.
23. A won žašo k nim: moj keluch bužošo wy defe piš a f tym dupenim dupjone hordowaš, f kotarymž ja dupjony budu; ale to sejžeńe na mojej pšawicy a lěwicy mě něpšiftoj daš, ale jano, kotarymž wono jo pšigotowane wot mojogo Wošca.
24. A gaž te žaseš to slyšachu, rosgniwachu woni se na teju dweju bratšowu.
25. Jefus pak fawoľa jich k sebe, a žašo: wy wěłco, až tych tataňow wérchy se nad nimi kněže, a te wélike maju na nich moc.
26. Tak pak nederbi wono mjafy wami buš, ale gaž něcht mjafy wami co wélike buš, ten derbi waš služabnik buš.
27. A gaž něcht mjafy wami co předny buš, ten derbi waš knecht buš.
28. Rowno ako togo cłoweka syn pšišel nějo, aby jomu služone hordowało, ale aby won služyl a dał swojo żyweńe k huplašeńu fa wele.
29. A gaž woni f Jericha wen žěchu, žěšo wele ludu fa nim.
30. A glědaj, dwa slěpej pši drofe sejzecej, gaž wonej slyšaštej, až Jefus mimo zo, woľaštej a žaštej: Kněžo, ty syn Dabita, fmilij se nad nama!
31. Ten lud pak pogrofy jima, aby mėlcalej; ale wonej hyšci wěcej woľaštej a žaštej: Kněžo, ty Dabitowy syn, fmilij se nad nama!
32. A Jefus falta, woľašo jeju a žašo: co cotej, aby ja wama cynił?

33. Wonej zaštej k nomu: Kněžo, aby naju wocy wotwořone hordowali.

34. A Jefusu bu jeju luto, a won dotyknu jeju wocy, a ned jeju wocy fasej wižechu, a wonej žěštej fa nim.

21. Staw.

Kriřtus šěgno do Jerufalema; jogo hucyřćenje togo templa; faklěše togo figowego boma; pširownoř.

1. A gaž woni se k Jerufalemu pšibližali, a do Betfage k wolejowej goře pšišli běchu, posła Jefus dweju huknikowu,

2. A žašo k nima: žijtej tam do togo měřtka, kenž předk waju lažy, a pšifřym bužotej pšiwěřanu wosłowu namakaš, a žřebe ř nej; wotwěřtej a pšiwěřtej jej ku mno.

3. A bužoli něcht wama něco groniš, ga řaknitej, ař ten Kněš jeju poderbi, a won bužo jej pšifř poslaš.

4. To pak se řykno řtalo jo, aby dopořone hordowalo, což grořone jo pšes togo profeta, kotaryž žejo:

5. Powedajšo tej řowce Cion, glědaj, twoj kral pšizo k tebe milořciwy a seřžecy na wosłowe a na řřebešu teje šěžarneje wosłowy.

6. A tej huknika žěštej tam a cyňařtej, ako jima Jefus pšikafař běšo.

7. A pšiwěžeřtej tu wosłowu a to řřebe, a pořožyřtej swoju drařtwu na nej, a sajžiřtej jogo gorej.

8. Ale wele ludu pšelčerašo swoju drařtwu na tu drogu; druge pak rubachu gařufe wot tych bomow a řčelechu je na drogu.

9. Ten lud pak, kenž předku a řa nim žešo, wořašo a řašo: Hofřana tomu Dabitowemu synoju; chwalony buži, kenž pšizo we tom měnu togo Kněřa; Hofřana we tej huřyňe!

10. A gaž won do Jerufalema nutš pšišel běšo, řbuži se to cele měřto, a řašo: chtoga jo ten?

11. Ten lud pak řašo: to jo Jefus, ten profeta ř Nacareta Galilejřkeje řemje.

12. A Jefus pšize nutš do togo Božego templa, a hugna wen řykných pšedawařow a kupcow we tom templu, a řroři tych wotměnařow blida a tych gořbjowych pšedawařow řtoły.

13. A řašo k nim: wono řtoj pisane, moja wjaža bužo wjaža togo modleňa poměřona, wy pak řčo ju hucynili k mordařřkej jame.

14. A k nomu pšizoču slěpe a chrome we tom templu, a won jich hugoj.

15. Gaž pak te huře merřniki a pismahucone wižechu te řiwy, kotarež won cyňašo, a te řiři we tom templu wořajuće a grořece: Hofřana tomu Dabitowemu synoju! rořgorichu woni se,

16. A řachu k nomu: řeslyřyř ty, což te groře? Jefus pak řašo k nim: jo; toli řnejřčo wy nikula lařowali: ř huřt tych řegrořecyř a řiřetkow sy ty chwalbu pšigotowař?

17. A won wořtawi jich, a žešo ř togo měřta do Betanije, a nocowašo tam.

18. Gaž won pak řajtřa rano fasej do togo měřta žešo, běšo won gřodny.

19. A won hupyta figowy bom pšiš drowe a pšize k nomu, a řenamakař nic na nom, ako jano řopena; a won řašo k nomu: ř tebe řerořč hyndalej ředen plod do nimernořci. A ten figowy bom ned hulknu.

20. A te hukniki to wižece, řiwowachu se, a řachu: kak jo ten figowy bom tak řěřno hulknul?

21. Jefus pak wotgřoni, a řašo k nim: řawěřne ja řeju wam: gaby wy wěru měli a řecwiblowali, ga řeby jano to ř figowym bomom cynili, ale gaby wy teř k tej goře řaknuli: řwiğ se a chyř se do morja, ga by wono se řtalo.

22. A řykno, což wy teř pšosyř bužošo we modleňu, gaž wěřišo, ga bužošo wy jo dořtaš.

23. A gaž won do togo templa pšize, pšifřupichu k nomu, ako hućašo, te huře merřniki a togo ludu řtarše a řachu: we kakej mocy cyniř ty to? a chtoga jo tebe tu moc dař?

24. Jefus pak wotgřořecy řašo k nim: ja cu was teke jadro řlovo pšařař: joli ař wy mě to powěžejošo, cu ja wam teř powěžeš, we kakej mocy ja to cynim.

25. Wotkulga běšo to Janowe dupeńe? Běšo wono fńebja abo wot cłowekow? Woni pak pši sebe se myslachu, a žachu: žož my źejomy: fńebja, ga bužo won k nam groniš: pšecgańejlčo wy jomu wěřili?
26. Žož my pak źejomy, až wono jo wot cłowekow było, ga my se pšed tym ludom bojmy, pšeto woni šykne žarže Jana fa profeta.
27. A woni wotgrońeće žachu k Jefusu: my jońewěmy. Ga žašo won tež k nim: ga ja wam tekeńepowěžeju, we kakej mocy ja to cynim.
28. Coga se wam pak sda? Cłowek mejašo dweju synowu, a pšize k tomu přednemu, a žašo: moj syn, žij tam a žělaj žins we mojej winicy.
29. Won pak wotgrońecy žašo: jańok; potom pak won jo lutowašo a žěšo tam.
30. A won pšize k tomu drugemu a žašo rowno tak; ten pak wotgrońecy žašo: ja cu, kněžo; ańejžešo tam.
31. Kotaryga fteju dweju jo tego nana wolu cynil? Woni žachu kńomu: ten předny. Jefus žašo k nim: lawěrne ja źeju wam: te colnafe a hury budu pšed wami tam hyš do Božego kralejstwa.
32. Pšeto Jan pšize k wam na drofe teje pšawdołci, a wyńejlčo jomu wěřili, te colnafe pak a hury wěřachu jomu; ale wy to wizece,ńejlčo jo lutowali fa tym, aby jomu teke wěřili.
33. Poslušajšo na drugu pširownołc: wono běšo gošpodař, ten pložašo winicu a hobjgroži ju f plotom, a ryjašo weńej prasu, a štwari torm, a da ju na najam winicařam, a šěgńešo pšejc do drugeje femje.
34. Gaž pak tych płodow cas se pšiblišnu, posła won svojich služabnikow k tym winicařam, aby woni jogo plody dořtanuli.
35. A te winicaře wefechu jogo služabnikow, a marfkachu jadnogo, a drugego husmėřsichu, a tšešego kameńowachu woni.
36. Nařpet posła won drugihich služabnikow, wěcej něžli tych přednych, a woni jim rowno tak cyńachu.
37. Potom posła won k nim swojogo syna, a žašo: woni budu se pšed mojim synom sužiš.
38. Te winicaře pak tego syna wizece žachu pši sebe: to jo ten derbnik, pojžčo, dajšo nam jogo husmėřsiš, a jogo derbłtwo na nas pšinałc.
39. A woni wefechu jogo, štarocyhu jogo fteje winice wen, a husmėřsichu jogo.
40. Gaž nět teje winice kněš pšiš bužo, co bužo won tym winicařam cyniš?
41. Woni žachu kńomu: won bužo tych šlosnikow grofne škafyš a tu winicu drugim winicařam hudaš, kotarež jomu te plody we pšawem casu daš budu.
42. Jefus žašo k nim:ńejlčo wy nikula we tom pišme lařowali: ten kameń, kotaryž te twarce akońegodny su fajšpili, ten samy jo k rofńemu kameńu hucyńony? Wot tego Kněša jo se to štało, a jo žiwne we našyma wocyma.
43. Togodla źeju ja wam, až Bože kralejstwo bužo wot was pšejc fete a dane hordowaš ludoju, kotaryž jogo plody pšinašo.
44. A chtož na ten kameń padńo, ten bužo se šbiš; na kotaregož won pak padńo, tego bužo won řdušyš.
45. A gaž te huše mėřšniki a Farifejare jogo pširownołci šlyšachu, hurosmejachu woni, až won wot nich grońašo.
46. A woni pytachu, kak by jogo pšiměli, a bojachu se pšed tymi lužimi, dokulaž woni jogo fa profeta mejachu.

22. Staw.

Wot kralojlkeje swažby, dańlkego kroša, gorejštawaņa, nejwosebńejšeje kafni a teje paršony Kriřtusoweje.

1. A Jefus wotgroni, a grońašo pak ras k nim we pširownołcach, a žašo:
2. Tońebjalke kralejstwo rowna se kraloju, kenž swojomu synu swažbu gotowašo.
3. A posła svojich služabnikow wen, wołat tym na swažbu pšosonym; a wonińekšěchu pšiš.

4. Nafpet posła won drugich služabnikow, a žašo: powěšćo tym powołanym gošćam: lej, moj hobod som ja fgotował, moje woły a kjarmjony fkot su farěfane, a šykno jo gotowe; pojźćo na swaźbu.
5. Ale woni to fanicowachu, a žěchu tam, jaden na swoju rolu, drugi na swojo pšekupowaće.
6. Někotare pak pšiměchu jogo služabnikow, směšachu a husmėrsichu jich.
7. Gaž to ten kral husłyša, rosgniwa won se, a posła swojo wojnftwo wen, fatama tych mordařow, a fapali jich měšćo.
8. Tegdy žašo won k svojim služabnikam: ta swaźba jo deře gotowa, ale te gošći něběchu jeje došćojne.
9. Togodla žijšo tam na te rospuše, a wołajšo na swaźbu, kakž wele nadežšo.
10. A te same služabniki žěchu wen na te drogi, a fporachu gromadu šyknych, kotarychž namakachu flych a dobrych; a te swaźbařfke blida hordowachu šykne hobsajzone.
11. Ten kral pak žěšo nutš, tych fa blidom sežycych hogleđat, a hupyta tam cłoweka něhoblaconego fe swaźbařfkeju draftwu.
12. A žašo k němu: pšijašel, kak sy ty sem nutš pšišel, němejucy žedneje swaźbařfkeje draftwy? Won pak honimė.
13. Tegdy žašo ten kral k svojim služabnikam: huwěžćo jomu ruce a nofe, wėfmijšo a chyšćo jogo do nejdašjeje šamnošći wen, tam bužo huše a subow škripotaće.
14. Pšeto wele jich jo powołanych, ale mało huřwolonych.
15. Tegdy wotejžochu te Farifejaře, a žaržachu radu, kak by Jefusa we jogo řecy hułojli.
16. A posłachu k němu svojich huknikow f Herodesowymi služabnikami a žachu: hucabnik, my wėmy, až ty wėrny sy, a tu Božu drogu we wėrnošći hucyš, a se we nikogo něstaraš, pšeto ty něgleđaš na cłowecnu paršonu.
17. Togodla powěž nam, co tebe se fda? Joli pšiwđane, tomu kejžoroju dań dawaš abo nic?
18. Jefus pak jich fofć huřnajucy žašo: wy pšišćodniki, co mńo fpytujošo?
19. Pokažćo mě ten dańki kroš. A woni podachu jomu kroš.
20. A won žašo k nim: ceje jo to hoblico a to hokołne pismo?
21. Woni žachu k němu: kejžorowe. Tegdy žašo won k nim: ga dawajšo tomu kejžoroju, což kejžorowe, a Bogu, což Bogowe jo.
22. A gaž to słyšachu, žiwowachu woni se, a žěchu pšejc jogo wořawece.
23. Na tom samem dńu řćupichu k němu te Saducejaře, kotarež žėju, až žedno gorejřtawacće nějo, a pšařachu jogo,
24. A žachu: hucabnik, Mořlas jo gronił, gaž něcht humřel jo, němejucy žiři, ga derbi jogo brařš jogo žonu brařš a swojomu brařšoju semė řbuřiš.
25. Podla nas pak běchu sedym brařšow, a ten předny se wořeni a řamře, a dokulaž semėřa němejašo, wořtawi won swojomu brařšoju swoju žonu.
26. Teje rownošći tež ten drugi a řšeři, až k tomu sedymemu.
27. Nasłėdku pow šyknych řamře teke ta žona.
28. We tom gorejřtawacću, kotarego ga žona wona bužo mjařy tymi sedym? Pšeto woni su ju žgan šykne měli.
29. Jefus pak wotgrońecy žašo k nim: wy řlužišo, dokulaž něwěšćo to pismo, daniž tu moc Božu.
30. Pšeto we tom gorejřtawacću něbudu woni se daniž řeniš, daniž se řaš řeniš, ale su ako Bože jańzele na něbju.
31. Nějřćo wy pak řařowali wot tych humarřych gorejřtawacća, co wam grońone jo wot Boga, kenž řėjo:
32. Ja som ten Bog Habrahama, a ten Bog řřaka, a ten Bog řakuba; Bog pak nějo jaden Bog tych humarřych, ale tych řywych.
33. A gaž te řuže to słyřachu, powłėknuchu woni se nad jogo hucbu.
34. Gaž pak te Farifejaře słyřachu, až won řėšo tym Saducejařam te huřta řatkał, řgromařichu woni se.
35. A jaden kařńownik mjařy nimi pšařašo jogo řpytujucy, a žašo:

36. Hucabnik, kotara psikaŕn jo we tej kafni ta nejwětša?
37. Jefus pak žašo k nomu: ty derbiš lubowaš Boga, swojogo Kněfa, f celeju swojeju hutšobu, f celeju swojeju dušu a f celym svojim smyslom.
38. To jo ta předna a nejwětša psikaŕn.
39. Ta druga pak jo tej rowna: ty derbiš lubowaš swojogo blišego ato sam se.
40. Na tyma dwěma psikaŕnioma wisy ta ceła kafn a te profety.
41. Gaž pak te Farifejafe fgromažone běchu, pšašašo jich Jefus,
42. A žašo: coga wam se fda wot Kristusa? Cejy syn won jo? Woni žachu k nomu: Dabitowy.
43. Won žašo k nim: kadga groni jomu Dabit we duchu Kněs, gaž won žejo:
44. Ten Kněs jo gronił mojomu Kněfu: seň se k mojej pšawicy, až ja položym twojich winikow k šupadłu twojich nogow.
45. Gaž togodla Dabit jomu Kněs groni, kadga jo won jogo syn?
46. A nicht namožžošo jomu słowa wotgroniš, nicht tež se nedowažy wot togo samego dna jogo wěcej pšašaš.

23. Staw.

Běda nad pismahuconymi a Farifejaŕami.

1. Tegdy groňšašo Jefus k tomu ludu a k svojim huknikam,
2. A žašo: na Mojsasowem stole sejže te pismahucone a Farifejafe.
3. Šykno togodla, což woni wam psikažu, až derbišo žaržaš, to žaržco a cyňšo, ale fa jich šatkami nicyňšo, pseto woni jo defe groňe, ale nicyňe.
4. Pseto woni wěžu šěžke a k noseňu nemožne bremeňa, a kladu je tym cłowekam na šyju, ale f jich palcom někšě woni je gnuš.
5. Šykne swoje šatki pak woni cyňe, aby wot luži wižone hordowali; a hucyniju swoje listy k rofpominaňu šyroke a svojich draftwow hobrubki wělike.
6. Woni lubuju to předne město na wjacefach a te předne štoły we fgromažinach;
7. A to poštořeňe na wikach, a wot tych luži poměňone hordowaš Rabbi, Rabbi.
8. Wy pak nederbišo sebe daš Rabbi groniš, pseto jaden jo waš hucabnik, Kristus, a wy šykne šco bratši.
9. A wy nederbišo nikomu wošc groniš na femi, pseto jaden jo waš Wošc, kotaryž na něbju jo.
10. A wy sebe nederbišo hucabnik daš groniš, pseto jaden jo waš hucabnik, Kristus.
11. Ten wětšy pak mjafy wami buži waš služabnik.
12. Chtož se pak sam pohušyjo, bužo ponižany, a chtož se sam poniža, ten bužo pohušony.
13. Běda pak wam pismahuconym a Farifejaŕam, wy pšislodniki, dokulaž wy to něbjafke kralejstwo pšed cłowekami lamkašo, pseto wy nutš nepsizošo, a tym nutš ducym wy tež nedajošo nutš hyš.
14. Běda wam pismahuconym a Farifejaŕam, dokulaž wy tych hudowow wjaže žefošo, a to f předkdawanim, až dlužko se modlišo; togodla bužošo wy wětšy sud togo šatamaňstwa doštaš.
15. Běda wam pismahuconym a Farifejaŕam, wy pšislodniki, dokulaž morjo a femju hobchojžišo, aby žydownika hucynili, a gaž won jo hucyňony, hucynijošo wy f nogo žiše teje hele dwojc wěcej, něžli wy šco.
16. Běda wam, wy slěpe wofare, kenž žejošo: chtož pšisega pši tom templu, to nějo nic; chtož pak pši tom flotu togo templa pšisega, ten jo winowaty.
17. Wy blaŕany a slěpe, kotarega jo wětše, to floto abo ten tempel, kenž to floto huswěšijo?
18. A chtož pšisega pši tom hołtaŕu, to nějo nic; chtož pak pšisega pši tom daru, kotaryž na nom jo, ten jo winowaty.
19. Wy blaŕany a slěpe, coga jo wětše, ten dar abo ten hołtaŕ, kenž ten dar huswěšijo?
20. Chtož togodla pši hołtaŕu pšisega, ten pšisega pši tom samem a šyknom, což nad nim jo.
21. A chtož pšisega pši tom templu, ten pšisega pši nom a pši tom, kenž we nom bydli.

22. A chtož pśisega pśi tom nĕbju, ten pśisega pśi Božem ftole a pśi tom, kenž na nŏm sejži.
23. Bĕda wam pismahuconym a Farifejařam, wy pśislŏdniki, dokulaž wy řazaseřijošo mĕtwej, dylu a kořtrowku, a wořtawijošo to řeše we tej kafni, ako ten sud, tu fmlnořc a tu wĕru; to deřało se cyniř a wono se nĕwořtawiř.
24. Wy slĕpe wořare, kenž wy přyce přecejzijošo a kamela pořrejošo.
25. Bĕda wam pismahuconym a Farifejařam, wy pśislŏdniki, dokulaž wy to wenkowne togo bjachařa a řklĕ hucylřijošo, nutřikach pak su woni poľne rubneňa a řraša.
26. Ty slĕpy Farifejař, hucylř nejperwej to nutřne togo bjachařa a řklĕ, aby teke to wenkowne cyřte hordowało.
27. Bĕda wam pismahuconym a Farifejařam, wy pśislŏdniki, dokulaž rowne řco bĕlonym rowam, kotarež deře ř wenka se ředne řdaju, nutřikach pak su woni poľne humarřych kořcow a řykneje nĕcyřtořci.
28. Tak teř wy řdašo se ř wenka tym luřam přawe, nutřikach pak řco wy poľne pśiřlořeňa a nĕpřawdořci.
29. Bĕda wam pismahuconym a Farifejařam, wy pśislŏdniki, dokulaž wy tych profetow rowy twarišo, a hupyřnijošo tych přawych rowy,
30. A řejošo: by my we nařych wořcow dnach byli, ga nĕkřeli my ř nimi řĕľbne buř na tych profetow křwi.
31. Tak wy sami wot se řnarišo, ař wy řiři řco tych samych, kenž tych profetow husmĕřili su.
32. A wy teř napoľnijošo wařych wořcow mĕru.
33. Wy huře, wy řmijowe rody, kak cošo wy tomu hellkemu sudoju hubegnuř?
34. Togodla glĕdaj, ja řcelu k wam profetow a mudrych a pismahuconych; a ř nich bužošo wy nĕkotarych husmĕřiř a křicowař, a nĕkotarych bužošo we wařych řulach marřkař, a wot jadnogo mĕřta do drugego se ř nimi goniř;
35. Aby na was přiřla řykna přawa křej, kenž na řemi přelata jo wot teje křwĕ Habela, togo přawego, ař na tu křej Cachariasa Barachiasowego syna, kotaregož wy řco husmĕřili mjařy tym templom a hořtařom.
36. Sawĕřce ja řeju wam, ař to řykno na tu řlachu přiř bužo.
37. Jeruřalem, Jeruřalem, kenž ty husmĕřiřoř tych profetow a kameňujoř tych k tebe pořlanych, kak celto som ja křĕľ twoje řiři řgromažiř, rowno ako pata řgromažiřo swoje kuřetka řpod swojej křidli, a wy nĕjřco křeli!
38. Lej, waša wjaža bužo wam puřta wořtawjona.
39. Přeto ja řeju wam: wy nĕbužošo mňo wot nĕta wĕcej wiřeř, ař bužošo goniř: chwalony buři ten, kenž přiřo we tom mĕňu togo Knĕřa.

24. Staw.

Wot hopuľceňa Jeruřalema a koňca togo swĕta.

1. A Jefus řeřo wen, a da se wot togo templa přejc; a jogo hukniki řtupichu k nŏmu, togo templa řtwarbu jomu pokařowat.
2. Jefus pak řařo k nim: nĕwiřišo wy to řykno? Sawĕřce ja řeju wam: tuder kameň na kameňu wořtawjony nĕbužo, kenž nĕby wotlamany hordowaľ.
3. A gař won na tej wolejowej goře se řejrešo, přiřtupichu te hukniki wosebe k nŏmu, a řachu: powĕř nam, dyga to bužo, a kotare jo to řname twojogo přichodu a togo swĕta koňca?
4. A Jefus wotgroňecy řařo k nim: přiřľdajřo, aby was nicht nĕřawjadľ.
5. Přeto jich wĕle bužo přiř we mojom mĕňu, a goniř: ja som Křiřtus; a budu jich wĕle řawjařc.
6. A wy bužošo řlyřař wojny a křik wot wojnow; přiřľdajřo, aby se nĕřľkali, přeto to řo dej se řtanuř, ale ten koňc hyři nĕjo tam.
7. Přeto wono bužo se řwigař lud přeřiwo ludu, a kralejřtvo přeřiwo kralejřtwu, a bužo drogoř a mřĕtwa a džaňe teje řemje na mľogich mĕřtach.

8. To šykno pak jo akle teje proce fachopeńk.
9. Tegdy budu woni was powdaš do tešnice, a was husmériš, a wam bužo gramowane hordowaš wot šykných luži mojogo měna dla.
10. A tegdy bužo se jich wěle pogoršowaš, a se mjafy sobu powdaš a gramowaš.
11. A wěle falšnych profetow bužo gorej ťtanuš a jich wěle lawjač.
12. A dokulaž ta nepsawdoč bužo psiberaš, bužo ta luboč podla jich wěle huftunuš.
13. Chtož pak hutrajo až do toho końca, ten bužo sbožny.
14. A to ewangeliom togo kralejstwa bužo pow šom swěše pŕatrowane k ťnankťwu šyknym lužam; a tegdy bužo ten końc psíš.
15. Gaž wy togodla wižeš bužošo tu grofnoč togo hopuťceňa, wot kotarejež jo groňone pses Daniela, togo profeta, kenž ťtoj na swětem měšće (chtož to lafujo, ten hobmyslij jo!):
16. Tegdy daši na te gory hubegnu, kotarež we Žydojťkej femi su.
17. Chtož na kšyšu jo, ten nelěš doťoj, něčo ťe swojeje wjaže pšejc brat.
18. A chtož na polu jo, ten neroš se ťasej po swoju draftwu.
19. Ale běda tym samodrugim a sešecym we tych samych dnach.
20. Pšosčo pak, aby wašo hubegaňe se neltało fyme, abo na ťabat.
21. Pšeto tegdy bužo wěluka žalofč, ako ťejo byťa wot fachopeńka togo swěta až do něta, daniž tež ťebužo.
22. A gaby te same dny pšekrocene ťehordowali, ga ťeby žeden cłowek sbožny hordował; ale tych huťwolonych dla budu te dny pšekrocene.
23. Bužoli tegdy něcht k wam groniš: lej, tudy jo Kristus, abo tam, ga wy ťederbišo jo wěriš.
24. Pšeto wono budu falšne Kristuse a falšne profety ťtanuš, a wěluka poroki a žiwy cyniš, aby lawjadli, gaby možno byťo, tež te huťwolone.
25. Glědaj, ja som jo wam pŕewej hopowěžel.
26. Gaž woni togodla k wam groniš budu: lej, won jo we puťciňe, ga ťechojžčo wen; lej, won jo we komorach, ga ťederbišo jo wěriš.
27. Pšeto rowno ako ten blyťk hujžo wot jutša a se swěši až do wjacora, tak tež bužo togo cłoweka syna psichod.
28. Pšeto žož jano cerwiščo bužo, tam budu te hodlaŕe ťgromažone.
29. Ned pak po tej žalofci tych samych dnow bužo to slyńčo ťašamňone, a ten mjasec swojo swětlo ťedaš, a te gwěťdy budu wot ťebja padnuš, a te ťebjaťke mocy budu tam a sem gnute.
30. A tegdy bužo se to ťname togo cłowecnego syna hopokalaš na ťebju, a tegdy budu huš šykne ťlachte teje femje, a budu wižeš togo cłowecnego syna psiducego na togo ťebja hobłokach ť wělukaju mocu a kšasnočju.
31. A won bužo svojich jaňzelow poslaš ť wělukim ťšubaňnym glosom, a woni budu ťgromažiš jogo huťwolone wot tych ťtyrich wěšow, wot jadnogo końca togo ťebja až k tomu drugemu.
32. Na figowem bome pak nahuknižo psirownofč. Gaž jogo gaťus mēka hordujo, a łopena huroťtu, ga huťnajošo wy, až nalěto bliťko jo.
33. Tak tež, gaž wy to šykno wižišo, ga huťnajošo, až wono bliťko pšed žurjami jo.
34. Sawěťce ja žēju wam, ta ťlachta ťederbi žgan ťahyš, až to šykno se ťtaňo.
35. ťebjo a femja bužotej ťahyš, ale moje slowa ťederbe ťahyš.
36. Ale wot togo samego dňa a ťtundy nicht ťewě, daniž tež te ťebjaťke jaňzele, ako jano moj Wošc sam.
37. Rowno ako pak te dny Noacha běchu, tak tež bužo togo cłoweka syna psichod.
38. Pšeto rowno ako woni běchu we tych dnach pšed potopenim; woni jejachu, pijachu, se žeňachu a dachu se ženiš, až do togo samego dňa, gaž Noach do kašca nutš žěšo.
39. A woni jo ťehuťnachu, až to potopeňe psíze a wěťe jich šykných pšejc: tak tež bužo togo cłoweka syna psichod.
40. Tegdy bužotej dwa na polu, jaden bužo gorej wefety, a ten drugi bužo ťpušcony.
41. Dwě bužotej mlaš na mlyňe, jedna bužo gorej wefeta, a ta druga ťpušcona.
42. Togodla wachujšo, dokulaž wy ťewěťčo, we kotarej ťtuňže waš Kněš psízo.

43. To pak hufnajšo: gaby gofpodař wězeł, we kotarem casu flozej pšís kšěł, ga by won žgan wachował a swoju wjažu nedał pšekopaš.
44. Togodla byžćo wy tež gotowe, dokulaž, we kotarej štuńže wy jo neměnišo, togo cłoweka syn pšízo.
45. Chtoga jo togodla ten wěrný a mudry služabnik, kotaregož ten Kněš jo huftawił na swoju celaž, aby jim carobu dał we pšawem casu?
46. Sbožny jo ten samy služabnik, kotaregož jogo kněš pšiducy bužo tak cyńcego namakaš.
47. Sawěrne ja žeju wam, až won jogo naw šykne swoje dobydki huftawiš bužo.
48. Gaby pak ten samy fły služabnik we swojej hutšobe gronił: moj kněš wotleka pšís,
49. A fachopił biš svojich towarišow a jěfc a piš f pijańcami:
50. Ga bužo togo samego služabnika kněš pšís na tom dńu, na kotaremž won jogo nedocakajo, a we tej štuńže, kotaruž won newě,
51. A bužo jogo rosrubaš, a jogo žěł daš f tymi pšísłodnikami. Tam bužo huše a fubow škripotaše.

25. Staw.

Wot žaseš kněžnow, pširuconego cantnařa, a sudnego dņa.

1. Tegdy bužo to nębjalke kralejftwo pširownane žaseš kněžnam, kotarež swoje lamy wefechu, a tomu nawožeńu napšešiwu hujžechu.
2. Pěš pak f nich běchu mudre a pěš nemudre.
3. Te nemudre wefechu swoje lamy, ale woleja fe sobu newefechu.
4. Te mudre pak wefechu woleja we svojich ředach fe svojimi lampami.
5. Gaž pak ten nawožeńa wotleka, fdfremachu woni šykne a husnuču.
6. Hokoło polnocy pak bu kšik: lej, ten nawožeńa pšízo, žijšo wen jomu napšešiwu.
7. Tegdy stanuchu šykne te kněžny a gotowachu swoje lamy.
8. A te nemudre žachu k tym mudrym: dajšo na# wot wašogo woleja, dokulaž naše lamy fgasnu.
9. Te mudre pak wotgronichu, a žachu: nic tak, aby niži nam a wam nębrachowało; žijšo pak lubej tam k tym pšedawařam a nakupšo sami sebe.
10. Gaž woni pak žěchu kupowat, pšíze ten nawožeńa, a kotarež gotowe běchu, žěchu f nim nutš na swažbu, a te žurja hordowachu lamcone.
11. Naslědku pšízochu tež te druge kněžny, a žachu: Kněžo, Kněžo, wotwoř nam.
12. Won pak wotgrońecy žašo: sawěrne ja žeju wam: ja was nęfnaju.
13. Togodla wachujšo, dokulaž wy newěfcó daniž zeń, daniž štundu, we kotarejž togo cłoweka syn pšízo.
14. Pšeto rowno ako cłowek do drugeje femje ducy svojich služabnikow wołašo, a jim swoje dobydki powda,
15. A da jadnomu pěš cantnari, drugemu dwa, a tšešemu jaden, kuždemu fa jogo pšemoženim, a žěšo ned pšejc.
16. Kotaryž pak pěš cantnari doštal běšo, žěšo tam, a pšekupowašo f nimi, a dobydnu pěš drugih catnari.
17. Teje rownofći tež ten, kotaryž dwa cantnařa doštal běšo, dobydnu tež dwa drugej.
18. Kotaryž pak ten jaden doštal běšo, žěšo tam, a ryjašo we femi, a fatawi swojogo kněfa peńefe.
19. Po dlujkem casu pak pšíze tych samych služabnikow kněš, a žaržašo f nimi rachnowańe.
20. A ten, kotaryž pěš cantnari doštal běšo, pšisłupi a pšínase druge pěš cantnari, a žašo: Kněžo, ty sy mě pěš cantnari powdał, lej, ja som pěš druge f nimi dobydnuł.
21. A jogo kněš žašo k ņomu: deře ty dobry a wěrný služabnik, ty sy wěrný był nad małym, ja cu ši na wele huftawiš; pojž nutš do twojogo kněfa wjasela.
22. A tež ten pšisłupi, kenž běšo dwa cantnařa doštal, a žašo: Kněžo, ty sy mě dwa cantnařa powdał, lej, ja som dwa drugej f nima dobydnuł.

23. Jogo kněs žašo k nomu: och ty dobry a wěrnny služabnik, ty sy nad małym wěrnny był, ja cu ší na wěle huftawíš; pojź nutś k wjaselu twojogo kněfa.
24. Wono pšiftupi pak tež ten, kotaryž jaden cantnar doftał běšo, a žašo: Kněžo, ja ší fnajach, až ty twardy cłowek sy; a žnějoš, žož nějsy seł, a lběraš, žož nějsy rosypał.
25. A dokulaž ja se bojach, žěch ja tam, a fatawich twój cantnar we femi; lej, toś maš to twojo.
26. Jogo kněs pak wotgrońecy žašo k nomu: ty fty a gniły služabnik, wěžešo ty, až ja žněju, žož nějsom seł, a lběram, žož nějsom rosypał;
27. Ga był ty derbeł moje peńefe tym blidnikam dawaš, ga by ja pšiducy to mojo f hužytkom k sebe wefeł.
28. Togodla wefčo wot nogo ten cantnar, a dajšo jen tomu, kenž žaseš cantnari ma.
29. Pšeto kuždemu, kenž ma, bužo dane, a bužo hułbydk doftanuš; chtož pak náma, tomu bužo pšejc wefete tež to, což won ma.
30. Ale togo něhužytnego služabnika chyšćo do dalšeje šamnołci wen, tam bužo płakańe a subow škripotańe.
31. Gaž pak togo cłoweka syn pšís bužo we swojej kšasnołci, a šykne te swěte jańzele f nim, tegdy bužo won sejžeš na stołe swojeje kšasnołci;
32. A budu pšed nim šykne luže šgromažone, a won bužo je rosdželiš, rowno ako paftyř te wojce wot tych kofolow wotželjjo.
33. A won bužo te wojce k swojej pšawicy ftawíš, tych kofolow pak k swojej lěwicy.
34. Tegdy bužo ten kral groniš k tym na swojej pšawicy: pojźćo how, wy žognowane mojogo Wošca, hobderbnijšo to kralejstwo, kotarež wam jo pšigotowane wot fałožeńa togo swěta.
35. Pšeto ja som głodny był, a wy fćo mě jěšć dawali; ja som łacny był, a wy fćo mńo napowali; ja som cufy był, a wy fćo mńo do wjaže wjadli.
36. Ja som nagi był, a wy fćo mńo hoblakli; ja som słaby był, a wy fćo na mńo glědali; ja som we popajžeńftwu był, a wy fćo ku mńo pšišli.
37. Tegdy budu jomu te pšawe wotgroniš a řac: Kněžo, gdyga smy my ší głodnego wizeli, a smy ší nasešili? abo łacnego, a smy ší napowali?
38. A gdy smy my tebe ako gofća wizeli a gořpodowali? abo nagego, a smy ší hoblakli?
39. A gdyga smy my ší wizeli słabego abo popajžonego, a smy k tebe pšišli?
40. A ten kral bužo wotgrońecy k nim řaknuš: fawěfće ja žeju wam, tak wěle ako wy jadnomu tych mojich bratšow, tych nejmenšych, cynili fćo, fćo wy mě cynili.
41. Tegdy bužo won tež řac k tym na swojej lěwicy: zįjšo pšejc wotemńo, wy faklěte, do niměrnego hogńa, kenž pšigotowany jo cartoju a jogo jańželam.
42. Pšeto ja som głodny był, a wy nějfćo mě jěšć dawali; ja som łacny był, a wy nějfćo mńo napowali;
43. Ja som cufy był, a wy nějfćo mńo gořpodowali; nagi som ja był, a wy nějfćo mńo hoblakli; ja som był słaby a popajžony, a wy nějfćo ku mńo hogleđali.
44. Tegdy budu woni tež jomu wotgroniš a řaknuš: Kněžo, gdyga smy my ší wizeli głodnego, abo łacnego, abo gofća, abo nagego, abo słabego, abo popajžonego, a nějsmy tebe služyli?
45. Tegdy bužo won jim wotgroniš a řac: fawěrne ja žeju wam: což wy nějfćo cynili jadnomu tych nejryjnšych, to nějfćo tež mě cynili.
46. A te budu tam hyš do niměrnego řatamańftwa; te pšawe pak do niměrnego žyweńa.

26. Staw.

Kriřtus žalbowany, jě to jatšowne jagńe, wojujo we gumńe, bužo pšeražony, popajžony, pšed duchowny sud wěžony, řasužony, wot Petša řaprěty.

1. A wono se ftanu, gaž Jefus šykne te řěcy dokońcował běšo, žaž won k svojim huknikam:
2. Wy wěfćo, až po dwěma dńoma jatšy budu, a togo cłoweka syn bužo powdany, aby won kšicowany hordował.

3. Tegdy šgromažichu se te huše měršniki a pismahucone a štarše togo ludu do dworu togo hušego měršnika, kotaremuž groňachu Kaifas,
4. A žaržachu radu gromaže, aby Jefusa f lasnofću pšiměli a husměřsili.
5. Woni žachu pak: nic na ten swěžeń, aby šbėgowańe se něftanuło we tom ludu.
6. Gaž pak Jefus we Betanijy běšo we tej wjažy Šymana, togo husacnego,
7. Stupi jadna žeńfka k němu, ta mejašo glažk f drogeju wodu, a lejašo ju na jogo głowu, gaž won fã blidom sejžešo.
8. Jogo hukniki pak to wizece se rosgniwachu, a žachu: k comu derbi take šbrojše?
9. Pšeto ta woda by mogła drogo pšedana a tym chudym dana hordowaš.
10. Jefus pak to hufnajúcy žašo k nim: co hobuřyšo wy tu žeńfku? Pšeto wona jo dobry štatk nademnu šcyniła.
11. Pšeto wy mašo pšece chudych pši sebe, mńo pak pšece řamašo.
12. Pšeto až wona tu wodu na mojo šěło jo hulala, jo wona k mojomu šakopowańu cyniła.
13. Sawěrne ja žeju wam: žož to ewangeliom pow šom swěše bužo přatkowane, tam bužo se tež wot togo, což wona jo cyniła, groniš k jeje špominańu.
14. Tegdy žěšo jaden tych dwanařčich, poměňony Judaš Išariot, tam k tym hušym měršnikom,
15. A žašo: co cošo wy mě daš, ga cu ja jogo wam pšeražiš? A woni podachu jomu tšizařca slabernikow.
16. A wot togo how pytašo won godny cas, aby jogo pšeražił.
17. Ale na pšedny žeń tych někwasonych klěbow pšifupichu te hukniki k Jefusu, a žachu k němu: žoga coš, aby my tebe to jatšowne jagńe k ježi pšigotowali?
18. Won pak žašo: žijšo tam do togo měřta k jednemu wěřtemu, a groňšo jomu: ten hucabnik žejo: moj cas jo bliřko, ja cu podla tebe jatšy žaržaš f mojimi huknikami.
19. A te hukniki cyňachu, kaž jim Jefus pšikařał běšo, a pšigotowachu to jatšowne jagńe.
20. A na wjacor sednu won se ku blidu f tymi dwanařčimi.
21. A gaž woni jejachu, žašo won: šawěřce ja žeju wam, až jaden wot was mńo bužo pšeražiš.
22. A woni buchu wělgin tužne, a šachopichu kuždy mjafy nimi k němu groniš: som ja jen, Kněžo?
23. Won pak wotgrońecy žašo: kotaryž šemnu tu ruku do šklě maca, ten samy bužo mńo pšeražiš.
24. Togo cłoweka syn žo deře tam, ako wot něgo pisane štoj; běda pak tomu samemu cłowekoju, pšes kotaregož togo cłoweka syn hordujo pšeražony. Dobře by jomu bylo, aby ten samy cłowek se něby narožił.
25. Judaš pak, kotaryž jogo pšeraži, wotgroni a žašo: som ja jen, Rabbi? Won žejo k němu: ty sy jo gronił.
26. Gaž woni pak jejachu, wefe Jefus ten klěb, a žėkowašo se, řamašo jen, a da jen svojim huknikom, a žašo: wěřmijšo, jěřco, to jo mojo šěło.
27. A won wefe ten keluch a žėkowašo se, da jim ten a žašo: pijšo šykne f něgo.
28. Pšeto to jo moja kšej togo nowego řestamenta, kotaraž pšelata hordujo fã jich wěle k wodawańu tych grěchow.
29. Ja žeju pak wam, až ja wot něta wěcej piš něbudu wot togo winowego keřa rořceńa, až na ten žeń, gaž ja jo f wami we mojogo Wošca kraleřtwu nowe piš budu.
30. A gaž woni ten chwalobny kjarliž huřpiwali běchu, žėchu woni wen k tej wolejowej goře.
31. Ga žašo Jefus k nim: wy šykne bužošo se we tej nocy nademnu pogoršowaš, pšeto pisane štoj: ja budu togo pařtyřa biš a teje ředowne wojce budu se rořdrořčiš.
32. Gaž ja pak šbužony budu, cu ja pšedk was hys do Galilejskeje.
33. Peřš pak wotgrońecy žašo k němu: gaby se tež šykne nad tobu pogoršowali, ga nok ja se nikula pogoršowaš.
34. Jefus žašo k němu: šawěrne ja žeju tebe, až we tej nocy, pšerwej něžli kokot špiwał jo, ty mńo tši ras šapřěš bužoř.
35. Peřš žašo k němu: gaby ja teke f tobu deřał humřěš, glich někšěł ja ši šapřěš. Teje rownofci žachu tež šykne hukniki.

36. Tegdy pšíze Jefus f nimi do dworu, tomu grońachu Getsemane, a ńašo k svojim huknikom: seńšo se tudy, až ja tam dojdu se modlit.
37. A wefe k sebe Petša a teju dweju Cebedejowemu synowu, a fachopi se tużys a welgin tešne cyniš.
38. Ga ńašo Jefus k nim: moja duša jo hobtużona až do směrši; wońańšo tudy a wachujšo femnu.
39. A won źešo hokus předk, pajže dołoj na swojo hoblico, modlašo se, a ńašo: moj Wošc, joli možno, daši ten keluch wotemńo źo, glich nic kakž ja cu, ale kakž ty coš.
40. A won pšíze k tym huknikom, a namaka jich špicych, a ńašo k Petšoju: toli ńamožošo jadnu štundu femnu wachowaš?
41. Wachujšo a modlišo se, aby do špytowańa ńepadnuli; ten duch jo defe gotowy, ale to šelo jo słabe.
42. Drugi ras źešo won fasej tam, modlašo se, a ńašo: moj Wošc, gaž ten keluch wotemńo ńamožo hyš, ńejoli až ja jen piju, ga ftani se twoja wola.
43. A won pšíze, a namaka jich nafpet špicych, a jich wocy běchu hobšěžkane se španim.
44. A won wońawi jich, a źešo fasej tam, a modlašo se tšeši ras, to same słowo grońecy.
45. Tegdy pšíze won k svojim huknikom, a ńašo k nim: hyndalej špišo a wotpocywašo? Glědajšo, ta štunda jo se pšibližala, a togo cłoweka syn bužo powdany do tych rukow tych grešnikow.
46. Stańšo gorej a źijmy; lej, kotaryž mńo pšeraźijo, jo se pšibližal.
47. A gaž won hyšci grońašo, lej, Judaš, tych dwanašćich jaden, pšíze, a f nim welika mań f mjacami a se žeržami, wot tych hušych meršnikow a staršych togo ludu.
48. A jogo pšeradnik běšo jim fname dał, a gronił: kotaregož ja budu pošknuš, ten jo jen, togo pšimšo.
49. A ned pšiftupi won k Jefusu a ńašo: ftrowy buž, Rabbi; a poškašo jogo.
50. Jefus pak ńašo k ńomu: moj pšijašel, sy ty togodla tudy? Ga pšiftupichu woni a položychu ruce na Jefusa a pšiměchu jogo.
51. A lej, jaden wot tych, kotarež f Jefusom běchu, huńtře tu ruku, hušěgnu swoj mjac a deri togo hušego meršnika služabnika a wotfće jomu to hucho.
52. Ga ńašo Jefus k ńomu: fatkaj twoj mjac do jogo měšta, pseto šykne, kenž mjac wefmju, budu pšes mjac lkafone.
53. Abo měniš ty, až ja něto ńamogł mojogo Wošca pšosys, aby won mě pšiposlał wěcej něžli dwanašćo legijonow jańželow?
54. Kadga by pak to pismo dopolńone hordowało, až tak se dej ftanuš?
55. We tej samej štuńže ńašo Jefus k tej mani: wy fčo wen šli ako na mordařa f mjacami a se žeržami, mńo popadat. Šak ja som sejžeł kuždy žeń podla was we tom tempłu hucecy, a wy ńejfčo mńo pšiměli.
56. Ale to jo šykno se štało, aby tych profetow pisma dopolńone hordowali. Ga špušćichu jogo šykne hukniki a hubegnuchu.
57. Te pak, kenž Jefusa pšiměli běchu, wězechu jogo k hušemu meršnikoju Kaifasoju, zož te huše meršniki a starše se fgromažili běchu.
58. Petš pak źešo fa nim f nařdala až do togo dworu togo hušego meršnika, a źešo nutš, a sednu se f tymi služabnikami, aby won ten końc wižeł.
59. Te huše meršniki pak a starše a ta ceļa rada pytachu falšne fnankftwo pšešiwu Jefusu, aby jogo husmeršili.
60. A ńenamakachu nic, a lěc rowno wele falšnych fnankow pšiftupichu, ńenamakachu woni glich nic. Naslědku pak pšiftupištej dwa falšnej fnanka,
61. A ńaštej: ten jo gronił: ja mogu ten tempel Božy wotłamaš a we tšich dnach jen ftwariš.
62. A ten hušy meršnik ftanu, a ńašo k ńomu: ńewotgronijoš ty nic, což tej pšešiwu tebe fńanitej?
63. Ale Jefus melcašo. A ten hušy meršnik wotgroni, a ńašo k ńomu: ja ši hopšisegam pši tom žywem Bogu, aby ty nam powěžeł, lěc ty sy Kriřtus, ten syn Božy?
64. Jefus ńašo k ńomu: ty sy jo gronił; ale glich źeju ja wam: wot něta bužošo wy wižeš togo cłoweka syna sejžecego na tej pšawicy teje mocy, a pšiducego na tych hobłokach togo ńebja.

65. Tegdy roftergnu ten hušy měršnik swoju draftwu, a žašo: won jo Boga sromošil, k comu dalej fńankow poderbimy? Glědaj, něto fčo wy jogo Boga sromošeńe słyšali.
66. Coga wam se fda? Woni pak wotgrońeće žachu: won jo směrši winowaty.
67. Tegdy pluwachu woni do jogo hoblica, a bijachu jogo f pěfcami; űekotare pak bijachu jogo f kneblami,
68. A žachu: fwěfcuj nam, Krifte, chto jo ten, kenž śi bijašo?
69. Petš pak sejžešo wence we dwofe; a jedna žowka pšiftupi k űomu, a žašo: ty běšo tež f Jefusom, tym Galilejskim.
70. Won pak prejašo pšed šyknymi, a žašo: ja űewěm, co ty groniš.
71. Gaž won pak hujšeł běšo do pšedworu, wižešo jogo druga, a žašo k tym, kenž tam běchu: ten běšo tež f Jefusom, tym Nacareńkim.
72. A won fasej se prejašo f pšisegu: ja űefnaju to cłoweka.
73. Ale po małej chyli pšiftupichu te tam ftojece, a žachu k Petšoju: fawěrne, tež ty sy jaden wot nich, pšeto twoja rěc śi fjawnego hucynijo.
74. Tegdy fachopi won se faklinaš a fapšisegaš: ja űefnaju to cłoweka. A ned kokot fapfiwa.
75. A Petš fpomńe na Jefusowe słowo, ako won k űomu žašo: pėrwej něžli kokot fpiwał jo, bužoš ty mńo tśi ras fapřěš. A won žěšo wen a plakašo gorce.

27. Staw.

Jefus pšed swětny sud wězony; Judaš se hobesyjo; pšelkjaržowańe pšed Pilatusom, fasužeńe a marlkańe, kśicowańe, smerś a fakopowańe.

1. Sajutša pak žaržachu šykne huše měršniki a ftařše togo ludu radu nad Jefusom, aby jogo husmeršili.
2. A huwěfachu jogo, wězechu jogo tam, a powdachu jogo Poncio Pilatusu, tomu femlkemu faftojnikoju.
3. Gaž to Judaš, jogo pšeradnik, wižešo, až won fasužony běšo k směrši, bu wono jomu luto, a pšinase fasej te tśižafča slaberniki tym hušym měršnikam a ftařšym,
4. A žašo: ja som grěšył, až som űewinowatu kšej pšeražil.
5. Woni pak žachu: co to nas naftupa? Pšiglědaj ty sam. A won chyši te slaberniki do togo templa, da se pšejc, žěšo tam a hobesy se.
6. Ale te huše měršniki wefechu te slaberniki, a žachu: wono se űegoži, aby my je do Božego kašča položyli, dokulaž to kšawne peńefe su.
7. Woni žaržachu pak radu, a kupichu fa űe togo gjarncařa rolu k fakopowańu tych cufnikow.
8. Togodla jo ta sama rola poměńona ta kšawna rola až do žinsa.
9. Tegdy jo dopońone to grońone pšes Jeremiasa, togo profeta, kenž žejo: a woni su wefeli te tśižafča slaberniki, f kotarymiž bu fapłašony ten pšedany, kotaregož su kupili wot tych žiśi Ifraelfkich.
10. A su je dali fa gjarncařa rolu, ako mě ten Kněš pšikařał jo.
11. Jefus pak ftojašo pšed tym femlkim faftojnikom. A ten faftojnik pšašašo jogo, a žašo: sy ty tych Žydow kral? Jefus pak žašo k űomu: ty jo groniš.
12. A gaž won bu pšelkjaržony wot tych hušych měršnikow a ftařšych, űewotgroni won nic.
13. Ga žašo Pilatus k űomu: űesłyšyš ty, kak twarže woni tebe pšelkjaržuju?
14. A won jomu űewotgroni na jedno słowo, tak až se ten femlki faftojnik wělgin žiwowašo.
15. Na swěžeń pak mejašo ten femlki faftojnik ten nałog, tomu ludoju jadnogo popajžonego pušćiš, kotaregož woni kšěchu.
16. Woni mejachu pak ten cas popajžeńca, wělgin fńajabnego f měńom Barabas.
17. Gaž woni něto fgromažone běchu, žašo Pilatus k nim: kotarego cošo wy, aby ja wam pušćil? Barabasa abo Jefusa, togo poměńonego Kriftusa?
18. Pšeto won defe wěžešo, až woni jogo fawilći dla powdali běchu.

19. A gaž won na tom sudnem stole sejžešo, posła k nomu jogo žena, a da jomu powěžeš: nemej ty nic cyniš f tym pšawym, pseto ja som zinsa we sni wele pšešerpeła jogo dla.
20. Ale te huše měršniki a starše hobgronichu te luže, aby fa Barabasa pšosys, Jefusa pak husměršis derbeli.
21. A ten femki fałtojnik wotgroni, a žašo k nim: kotarego cošo wy wot teju dweju, aby ja wam pušćil? A woni žachu: Barabasa.
22. Pilatus žašo k nim: coga debu cyniš f Jefusom, tym poměnonym Kriftusom? Woni žachu šykne: daj jogo kšicowaš.
23. Ten femki fałtojnik pak žašo: coga won jo flego cynil? Woni pak hysći wecej kšikachu, a žachu: daj jogo kšicowaš.
24. Pilatus pak wizecy, až won nic nehugba, ale až wele wětše sběgowańe hordowa, wefe wodu, a mujašo tej ruce pšed tym ludom, a žašo: ja som newinowaty na togo pšawego kšwi; wy možošo pšiglědaš.
25. A šyken lud wotgroni, a žašo: jogo kšej pšizi na nas a na naše žiši.
26. Tegdy pušći won jim Barabasa; Jefusa pak da won smarčkaš, a powda jogo, aby won kšicowany hordował.
27. Tegdy wefechu togo femkego fałtojnika wojaki Jefusa k sebe do sudneje wjaže, a fgromažichu na nogo tu celu mań.
28. A feblacochu jogo, a hoblacochu jomu purpuřki plašć.
29. A huplešocho šerńowy weńc, a stawichu jen na jogo głowu a fćinu do jogo pšawicy, a padnuchu na kolenu pšed nim dołoj, směšachu jogo, a žachu: poftrowjony buži, ty kral tych Žydow!
30. A pluwachu na nogo, wefechu tu fćinu, a bijachu na jogo głowu.
31. A gaž jogo směšyli běchu, feblacochu woni jomu ten hobaleńc a hoblacochu jomu jogo draftwu, a wězechu jogo tam, aby jogo kšicowali.
32. A gaž hujžechu, namakachu woni cłoweka Cyreńkego, f měnom Schyman; togo nulkachu woni, aby won jogo kšicu našł.
33. A gaž pšizechu na to měřto, poměnone Golgata, kotarež jo grońone kořćelnišćo,
34. Dawachu woni jomu wosuchu piš fe žolcom fmešanu, a gaž won ju hopyta, nekšěšo won piš.
35. Gaž woni pak jogo kšicowali běchu, rosdžělichu woni jogo draftwu a kjablowachu we nu, aby se dopolniło, což jo grońone pšes togo profeta: woni su moju draftwu mjafy sobu žělili a we moju sukću kjablowali.
36. A woni tam sejžece jogo hobfwarnowachu.
37. A stawichu gorej nad jogo głowu tu winu jogo směrši napisanu: ten jo Jefus, tych Žydow kral.
38. Tegdy hordowaštej f nim dwa mordařa kšicowanej, jaden k jogo pšawicy a jaden k lěwicy.
39. Ale te mimo duce směšachu jogo, a tsěsechu swoje głowy,
40. A žachu: kotaryž ty ten tempel Božy wotlamjoš a we tsich dnach twariš, pomož sam sebe; syli ty Božy syn, ga lěs f kšice dołoj.
41. Teje rownořci pak sromošichu jogo tež te huše měršniki f tymi pismahuconymi a staršymi, a žachu:
42. Drugim jo won pomogał, a namožo sam sebe pomogaš; joli won ten kral Ifraela, ga lěs won něto f kšice dołoj, ga comy jomu wěriš.
43. Won jo Bogu dowěrił; daši ten jogo něto humožo, gaž won rad co; pseto won jo gronił: ja som Božy syn.
44. A rowno to same jomu tež porokowaštej tej mordařa, kenž f nim kšicowanej běštej.
45. A wot šesteje štundy bu šamnořć na tu celu femju, až do žeweteje štundy.
46. A hokoło žeweteje štundy huwoła Jefus f welikim glosom, a žašo: Eli, Eli, lama afařtani? to jo: moj Bog, moj Bog, pšecga sy ty mńo řpušćil?
47. Někotare pak wot tych tam řtojecych, gaž woni to slyšachu, žachu: ten woła Heliasa.
48. A ned běžašo jaden f nich, wefe bedło, a napońi jo f wosuchu, a fatka jo na fćinu, a napowa jogo.

49. Te druge pak zachu: cakaj, hoglědajmy, lěc Helias bužo pśís a jomu pomogaś.
50. Ale Jefus šawoła našpet f wělikim głosom a hupušći togo ducha wot se.
51. A lej, togo templa šapowěsk roftergnu se na dwa žěla wot wěrcha až dołoj;
52. A ta šemja džašo a te kameniška se rospukowachu, a te rowy se wotworichu, a wěle šělow tych husńonych swětych šlawachu gorej;
53. A žěchu po jogo gorejštawańu f tych row wen, a pśízechu do togo swětego měšta, a šjawichu se jich wělim.
54. Ale ten hušy na hundred, a kotarež f nim běchu a Jefusa hobšwarnowachu, gaž wizechu to šemedžańe, a což se tam štanu, bojachu se wělgin, a zachu: šawěrne, ten běšo Božy syn.
55. A tam běšo wěle ženškich f našdala pšiglědajucych, kotarež ša Jefusom šli běchu f Galilejškeje, a běchu jomu služyli.
56. Mjafy kotarymiž běšo Maria Madlena a Maria, ta maś Jakubowa a Jofesowa, a ta maś tych Cebedejowych žiši.
57. Na wjacor pak pśíze jaden bogaty muž f Arimatije, f měńom Jofep, kotaryž tež sam Jefusowy huknik běšo.
58. Ten pśíze k Pilatusoju a pšosašo we Jefusowe šělo. Ga pšikaša Pilatus, aby jomu to šělo dane hordowało.
59. A Jofep wefe to šělo, a hobali jo do cyštego rubjaža.
60. A položy jo do swojogo nowego rowa, kotaryž won běšo we kameńu hurubał, a pšiwali wěliki kameń pšed te rowowe žurja, a žěšo pšejc.
61. Tam pak běštej Maria Madlena a ta druga Maria napšesiwo tomu rowu sejžecej.
62. Na drugi žen pak, po tom šgotownem dńu, šgromažichu se te huše měršniki a Farifejaře k Pilatusoju,
63. A zachu: kněžo, my smy se dopomněli, až ten šawednik žašo, gaž won hysćer žywy běšo: po tšich dńach budu ja gorejštanaś.
64. Togodla pšikaž ten row wěfće hobšwarnowaś až na ten tšesi žen, aby niži jogo hukniki nocy pšiduće jogo něhukšadnuli a k ludoju něgronili: won jo wot humarłych gorejštanał; a bužo to šlědne šawěžeńe gorše, něžli to pšedne.
65. A Pilatus žašo k nim: toś mašo tu wachu, žijšo tam a hobšwarnujšo, kakž wy wěfčo.
66. A woni žěchu tam a hobšwarnowachu ten row f teju wachu a šafyglowachu ten kameń.

28. Štaw.

Kriřtusowe gorejštawańe; jogo šjawěne na goře Galilejškeje a pšikaš na swojich huknikow.

1. Na wjacor pak togo šabata, žož wono se switaś kšěšo k pšednemu dńoju togo tyžeńa, pśíze Maria Madlena a ta druga Maria, ten row hoglědat.
2. A glědaj, wělike šemedžańe se štanu, pšeto ten jańžel togo Kněša f něbja dołoj lešecy pšiftupi, wotwali ten kameń wot tych žuri a sednu se na nēn.
3. A jogo hoblico běšo ako blyłk, a jogo draštwu běša ako sněg.
4. Te hobšwarnowaře pak džachu f bojašni pšed nim, a hordowachu rowno ako humarle.
5. Ten jańžel pak wotgroni, a žašo k tym ženškim: něbojšo se, pšeto ja wēm, až wy Jefusa, togo kšicowanego, pytašo.
6. Won nějo tudy, pšeto won jo gorejštanał, rowno ako won gronił jo; pojžco how a glědajšo to měšto, žož ten Kněs jo lažał.
7. A žijšo jěšno tam a powěžco jo jogo huknikam, až won wot humarłych štanuł jo; a lej, won pojžo pšedk was do Galilejškeje, tam bužošo jogo wizeš; lej, ja som jo wam powěžel.
8. A woni žěchu jěšno wen wot rowa f bojašnu a f wělikim wjašelim, a běžachu, to jogo huknikam šapowědat.
9. A gaž woni žěchu, to jogo huknikam šapowědat, glědaj, ga šmaka je Jefus, a žašo: štrowe byli. A woni pšiftupichu k ņomu, pšiměchu jogo noše, a pokłonicu se jomu.

10. Ga žašo Jefus k nim: něbojšo se, žijšo tam, řapowėdajšo mojim bratšam, aby woni do Galilejŕkeje šli, pšeto tam budu woni mńo wižeš.
11. Gaž woni pak tam žěchu, lej, někotare wot teje wachy do měřta pšiduce řapowėdachu tym hušym měřńnikam šykno, což se řtanulo běšo.
12. A woni se řgromažichu ř tymi řtaršymi, poražichu se, a dawachu tym wojakam slabernikow dořč,
13. A žachu: grońšo, jogo hukniki su nocy pšiduce jogo hukšadnuli, gaž my řpachmy.
14. A gaby to podla togo řemřkego řařtojnika se řlyšało, ga comy jogo hobgroniš, až wy bžes řtarofći bužošo.
15. A woni wefechu te slaberniki, a cyńachu, ako hucone běchu. A to same grono jo se rořpowėdało podla tych Žydow až do žinsa.
16. Te jadnařco hukniki pak žěchu tam do Galilejŕkeje na tu goru, kotaruž jim Jefus hukafał běšo.
17. A gaž jogo wižechu, pokłonichu woni se jomu, někotare pak cwiblowachu.
18. A Jefus pšifřtupi a grońašo k nim, a žašo: mě jo dana šykna moc we něbju a na řemi.
19. Togodla žijšo tam, hucćo šykných tatańow, a dupšo jich we tom měńu (na to mě) togo Wořca a Sřyna a swětego Ducha.
20. A hucćo jich žaržaš šykno, což ja wam som pšikafał; a lej, ja som ř wami kuždy žeń, až do końca togo swěta.